Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 249. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 18-го ГРУДНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 18, 1976 No. 249. VOL. LXXXIII.

В МОСКВІ ОФІЦІЙНО ПРОГОЛОСИЛИ, ЩО ВІД 1977 РОКУ ЩЕ СІМ УКРАЇНСЬКИХ ПЕРІОДИКІВ ПЕРЕХОДЯТЬ НА РОСІЙСЬКУ МОВУ, УКРАЇНСЬКІ ВИДАННЯ ЛІКВІДУЄТЬСЯ

Ню Йорк. — (Пресова Служба ЗП УГВР). — Московський тижневик „Новые книги СССР" приніс у числах 31 і 32 повідомлення, що з початком 1977 року сім періодичних наукових видань, що досі появлялися в рямках публікацій Київського державного університету українською мовою будуть друкуватися — російською. Паралельних українських публікацій не буде. Идеться про такі, дотепер українські періодики: „Етика й естетика", „Економічна географія", „Питання атеїзму", „Проблеми правознавства", „Філософські проблеми сучасного природознавства" та „Фізична географія і геоморфологія".

У зв'язку з цим новим документом непогамованого російського шовінізму, слід відзначити, що, якщо зразу після пам'ятного погрому української інтеліґенції в 1972 році, Москва розгорнула наступ на українські видання з ділянки точних і природознавчих наук, а також промисловости та сільського господарства, то тепер ліквідується періодики з гуманітарних та суспільних наук. Цей курс потверджує попередження, що було висловлене на сторінках самвидавного „Українського вісника" (ч. 7-8) про те, що після упадку Шелеста, вожді КПСС вирішили поступово і безоглядно ліквідувати наукову пресу українською мовою. Усі переведені тепер на російську мову публікації почали появлятися на початку і в половині 1960-их років, у час частинної „відлиги'.

Врешті' треба нагадати, що тодішнє, зрештою нечисленне збільшення числа українських видань було результатом широкорозгорненого тиску з боку передових кіл української громадськости. Півне значення мала тоді також діяльність української еміґрації. У сьогоднішніх умовах, коли в Україні поглиблюється терор режиму, коли українську мову виганяють не тільки з публічного, але й приватного ужитку, українці, що живуть поза межами батьківщини, не можуть мовчати.

В обороні права українського народу мати наукову літературу рідною мовою, повинні зокрема голосно заговорити українські наукові установи та окремі діячі науки і культури.

ПАПА НЕ СТВОРИТЬ УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІЯРХАТУ — ІНФОРМУЮТЬ ПРЕСОВІ АҐЕНТСТВА

Ватикан. — Папа Павло VI не створить Українського Патріярхату, побоючись послаблення контролі Ватикану над українськими католиками — поінформували пресові аґенства минулого вівтірка, 14-го грудня. Не всі газети подали це повідомлення, але у вістці аґенства Ассосіейтед Пресс, надрукованій в газеті „Гералд-Нюз" північного Ню Джерзі, дослівно сказано:

Повідомлення аґентства

Папа Павло VI сьогодні знову потвердив своє становище проти створення Українського Католицького Патріярхату, до чого змагають Кардинал Иосиф Сліпий та деякі з Єпископів. Згідно з твердженням ватиканських спостерігачів, Апостольська Столиця вважає, що найменування Кардинала Сліпого патріярхом послабило б позицію Ватикану над українськими католиками. Патріярх є Єпископом, що в церковній ієрархії має після Папи найвищу рангу. Папа знову потвердив опозицію щодо патріяршого титулу для 84-літнього Кардинала під час авдієнції зі Сліпим та шести іншими українськими єпископами. Він сказав їм: ‚Маймо на увазі продовжувані неспокої деяких українських громад та їх парохів. Ми бажаємо згадати про очікування патріяршого титулу, що його в теперішніх обставинах Римський Престіл не вважає за можливе признати".

Справа Українського Патріярхату вийшла на яву в 1971-му році під час Українського Синоду, який відбувся в Римі всупереч Ватиканові. На тому Синоді Кардинал Сліпий і 19 єпископів прирекли продовжувати їхню боротьбу за Український Патріярхат. Ще перед тим Синодом — згідно з інформаціями — Кардинал Сліпий вже від років намагався здобути титул і владу патріярха для проводу над шести мільйонами українців католиків у Совєтській Україні та 1.8 мільйона на Заході. Папа сказав українським Владикам, що становище проти створення такого патріярхату „інтерпретується в деяких колах як брак зрозуміння Апостольської Столиці" сказано в повідомленні аґентства Ассосіейтед Пресс.

В повідомленні АП не названо українських Владик, які разом з Блаженнішим Патріярхом Иосифом були на авдієнції в Папи Павла. Але з попереднього повідомлення в „Свободі" з 10-грудня, передано телефоном з Риму проф. д-ром Василем Маркусем про вшанування Патріярха з нагоди 60-річчя його священства, відомо, що в тому святі взяли участь і опісля відбули дводенні наради з Блаженнішим Патріярхом такі українські Владики: Митрополит Максим Германюк з Вінніпеґу, Єпископ Василь Лостен з Філядельфії, Єпископ Ніль Саварин з Едмонтону та його Єпископ-помічник Дмитро Грещук, Єпископ Ісидор Борецький з Торонта, Єпископ Іван Прашко з Австралії та Єпископ Ярослав Ґабро з Чікаґо.

Владика Василь Лостин з Філядельфії, який взяв участь у вшануванні Патріярха Иосифа з нагоди його 60-річчя священства та опісля в нарадах і в авдієнції в Папи Павла та який щойно повернувся з Риму, познайомившись з повідомленням аґентства АП, вважає, що це повідомлення не передане в тому дусі, в якому зустріч і авдієнція в Папи відбулися. Правда, Папа відчитав насамперед свою заяву французькою мовою, але опісля під час розмови з нашими Владиками, разом і з кожним зокрема, постійно висловлював свій жаль, що „в теперішньому часі" він ще не може піти назустріч побажанням Владик і вірних щодо формального визнання Патріярхату. Зустріч і розмови під час цієї приватної авдієнції наших Владик в Папи Павла тривали понад сорок хвилин — інформує Владика Василь.

КАРТЕР НАЙМЕНУВАВ БЖЕЗІНСЬКОГО, ШУЛЬЦА ТА ЯНГА НА ЧЛЕНІВ УРЯДУ

Новообраний президент Картер (справа) представляє новонайменованих членів уряду. На фото (зліва): Ендрю Янг, д-р Збіґнєв Бжезінські і Чарлс Шулце

Плейнс, Джорджія. — Під час пресової конференції, передаваної на телебаченні та по радіо, новообраний президент Джіммі Картер у четвер, 16-го грудня, найменував д-ра Збіґнєва Бжезінського, професора Колюмбійського університету, на пост спеціяльного асистента Білого Дому для справ крайової безпеки, д-ра Чарлса Шульца, науковця із Інституту Брукінґса та колишнього директора бюджету за президентури президента Линдена Джонсона, на голову Ради Економічних Дорадників, а негритянського конґресмена Ендрю Янґа з Джорджії на амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй.

Д-р Бжезінські — це уродженець Варшави, син польського дипломата, який не хотів вертатися до Польщі, коли там владу захопили комуністи, а залишився з родиною в Канаді. Збіґнєв Бжезінські здобув докторат з політичних наук в Гарвардському університеті, за президентури Джонсона служив як політичний дорадник Державного департаменту, а тепер є професором Колюмбійського університету та директором Інституту для справ комунізму при цьому університеті. Його дружина — це родичка Едварда Бенеша, президента Чехо-Словаччини в час, коли комуністи захопили там владу. Від 1960 років проф. Бжезінські дораджував чільним демократам в ділянці закордонної політики і таку функцію сповняв від 1973 року для Джіммі Картера. Після найменування на пост спеціяльного асистента Білого Дому для справ крайової безпеки, д-р Бжезінські сказав, що на тому пості „не формулюватиме політики", а допомагатиме координувати її, тобто, його обов'язком буде старатися запевнити, щоб політика Державного департаменту.

(Закінчення на стор. 3-ій)

Менсфілд домагається зміни політики ЗСА щодо Кореї

Вашінґтон.— Сенатор Майк Менсфілд, лідер демократичної більшости, який відходить незадовго на емеритуру, вимагає від уряду ЗСА, щоб він відтягнув атомову зброю з Південної Кореї, зменшив там військові залоги і працював в напрямі дипломатичного визнання Північної Кореї, Камбоджі і Китайської Народної Республіки. На думку сенатора Менсфілда позиція ЗСА вАзії і на Пацифіку є кращою, як була колинебудь раніше. „Немає війни, —заявив Менсфілд. — ми маємо добрі відносини майже з усіма країнами, за виїмком Північної Кореї, Камбоджі і Китаю, яких чомусь іґнорує наша Адміністрація". Менсфілд, довголітній спеціяліст від справ Азії, дораджує, після консультації з Японією випрацювати плян відтягнення американських збройних сил з Кореї, щоб відкрити двері для мирних переговорів з країнами Індокитаю.

Припинено щеплення проти „свинячої інфлюенци"

Вашінґтон. — В четвер, 16-го грудня, Департамент здоров'я, освіти і суспільної опіки наказав припинити крайову програму щеплення проти т.зв. „свинячої інфлюенци", бо заіснували підозріння, що інокуляції можуть спричинювати в деяких людей рід паралічу. Досі в 14-ох стейтах було 94 випадки такого паралічу і чотири особи померли. Однак, спеціялісти вказують, що із 94-ох осіб, які захворіли на цю недугу, тільки 51 були щеплені проти „свинячої інфлюенци", включно з 4-ма особами, які померли. Тому ще немає доказів, що інокуляції таки спричинюють цей параліч, але задля певности урядові чинники припинили програму щеплення, яка охоплювала цілу Америку.

Нове видання „Слова о полку Ігореві"

Вінніпеґ (С. Д.). — Тут у серії Департаменту Славістики Манітобського університету вийшло друком четверте видання „Слова про Ігорів похід в переспівах на сьогочасну українську мову" таких авторів як Т. Шевченко, М. Максимович, В. Щурат, О. Олесь, Б. Лепкий, П. Мирний, Ст. Руданський М. Зеров, М. Рильський, Св. Гординський і ін. Переклади попереджені передмовою упорядника проф. Яр. Рудницького та передруком тексту „Слова" із першого його видання 1800 р. Напринкінці подано словник „Пояснень" до „Слова". Нове видання — 9-ий випуск серії „Рідінґс ін Славік Літератюр", що її започаткував проф. Рудницький у 1957 р. Англійський наголовок книжки:

"Ihor Tale in Modern Ukrainian".

РОСІЙСЬКА ДІЯЧКА МАЛЬВА ЛАНДА В ОБОРОНІ ІВАНА СВІТЛИЧНОГО

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). У листопаді ц. р. Мальва Ланда, відома із своїх численних виступів в обороні українських жидівських та інших політичних в'язнів, звернулася листом до міжнародної асоціяції праці, Міжнародної Амнестії, письменників і Міжнародного Червоного Хреста в справі Івана Світличного, який перебуває тепер в Пермському таборі ч. 389-35. Текст цього листа ходить по руках в українському та російському самвидаві в СССР. Подаємо його повністю:

„Міжнародній Асоціяції, Міжнародній Амнестії, Письменникам, Міжнародному Червоному Хрестові.

Важко хворих політичних в'язнів примушують до праці, шкідливої для їхнього здоров'я і життя. До непосильної і небезпечної для нього роботи примушують літератора Івана Світличного.

Іван Світличний страждає від церебральної гіпертонії з ангіоспазмами. Є підстави думати, що в нього сильно підвищене внутрішньочерепне тиснення. І. Світличний має постійні, нестерпні болі голови; часто — різкі провали пам'яті, часто не може сконцентруватися. Ці симптоми стають щораз сильніші і загрозливі. Цей стан особливо погіршився за останній рік. В червні-липні в Івана Світличного були прояви гіпертонічної кризи: рвоти та інші мозкові вияви. Іван Світличний немає пальців на правій руці.

Донедавна І. Світличний працював бібліотекарем в таборовій бібліотеці. Тепер цю посаду передали вільнопоселеному. І. Світличного примушують працювати на пресі. Ця робота зовсім невідповідна при його стані здоров'я: в цеху шум, гуркіт... Крім цього, прес потребує постійної сконцентрованої уваги...

І. Світличний не може, себто фізично неспроможний, виконувати працю, що її від нього вимагають. За невиконання, чи відмову від праці, йому грозять нелюдські покарання — тортури і кінець-кінцем — переведення до Владимірської тюрми... А там, нові покарання...

Іван Світличний, 1929 року народження, з Києва, відомий літературний критик і перекладач, арештований на початку 1972 року, обвинувачений в „антирадянській агітації і пропаганді" та засуджений — без вини, на фактично закритому судовому процесі — на сім років позбавлення волі у виправно-трудовій колонії суворого режиму і на п'ять років заслання.

Зараз Світличний знаходиться в Уральському таборі суворого режиму.

Адреса: Пермська обл., Чусовский район, пос. Всесвятское, Учр. ВС-389/35.

Закликаю виступати в обороні Івана Світличного.

Мальва Ланда
Московськая обл. Красногорск, Чайковського 11 кв. 37.
Жовтень-листопад, 1976.

$15,000.00 зібрано на УНФонд в перших двох тижнях грудня

На день 1-го грудня вплинуло	$72,492.00
Від 1-го до 15-го грудня зібрано	$14,838.00
Стан УНФонду на день 15-го грудня	$87,330.00

Ню Йорк (УККА). — З Канцелярії Українського Конґресового Комітету Америки інформують, що загальна сума Національного Датку на день 15-го грудня ц.р. досягнула 87,330.00.

Ще тільки чотири тижні ділять нас від закінчення цьогорічної збірки. Від ряду років місяць грудень був завжди найкращим місяцем у збірці. Протягом кількох тижнів грудня при посиленій збірковій акції осягаємо більше, як за 11 місяців біжучого року. Вирішним успіхом у збірці буде, як і в минулих роках, активність референтів збірки у Відділах УККА.

В групі Відділів Тисячників, — які переслали по $1,000.00, було 15-го грудня 16. Це Відділи в таких місцевостях: Нюарк-Ірвінґтон, Рочестер, Боффало, Філядельфія, Гартфорд, Пассейк-Кліфтон, Ню Гейвен, Клівленд, Джерзі Ситі, Йонґставн, Бостон, Лорейн, Ню Йорк, Сиракюзи, Виллемантик і Чікаґо.

В останніх 2-х тижнях на листу Тисячників увійшли такі Відділи: Ню Йорк (голова — д-р В. Савчак, референти збірки: Л. Пришляк і М. Хоманчук) надіслав $1,120.00; Сиракюзи, Н.И. (голова — д-р Св. Клюфас, референт збірки М. Велич) надіслав $1,340.00; Виллемантик, Конн. (голова — І. Здирко, референт збірки М. Плеш) осягнув суму в збірці $1,020.00. (Треба підкреслити, що в тому місті є нечисленна українська громада,

(Закінчення на стор. 3-ій)

Груднева організаційна кампанія УНС в повному розгарі, вже придбано 150 нових членів

В організаційній праці УНСоюзу рішальним місяцем завжди є грудень. У цьому місяці урядовці — союзові ентузіясти приєднували завжди найбільше нових членів. Так само запевідається цього року. Окружні Комітети докладають усіх зусиль, щоби виконати свої квоти як не на 100, то бодай на 75 відсотків, що є потрібним для сдержання грошових бонусів. За виконання квоти на 100 відсотків змагаються Округи: Твердого Вугілля — Шамокін, Сиракюзи - Ютика, Вілкіс Беррі, Вунсакет, Янґставн, Рочестер і Бостон. За виконання квоти на 75 відсотків змагаються Округи: Філядельфія, Піттсбурґ, Лігай Веллі - Аллентавн, Монтреал, Пассейк, Перт Амбой і Трой.

Секретарі поодиноких Відділів УНС Америки і Канади стараються в останніх днях грудня надробити те, що втратили під час одинадцяти місяців. Стимулом для успішної грудневої кампанії, яка вже по день 16 грудня принесла 150 нових членів, є різні акції, проголошені Екзекутивним Комітетом на місяць грудень з нагоди закінчення святкувань світлих ювілеїв 200річчя Американської Незалежности і 100-річчя українського поселення в Америці. З тієї нагоди признано спеціяльні святочні бонуси для успішних організаторів, а також вислано звернення до всіх читачів „Свободи", щоби своїм дітям, або внукам подарували під традиційну ялинку забезпечення в УНСоюзі, зв'язуючи їх цим назавжди з українською громадою. Проголошуючи грудень 1976 року місяцем приєднання молоді в ряди УНС. Екзекутивний Комітет ухвалив всім дітям у віці від 6 тижнів до 15-го року життя, яких родичі або бабуні та дідуні забезпечать на 3.000 долярів — других 3.000 долярів забезпечення дати безплатно на повний 1977 рік.

У зв'язку з цією акцією вже напливають аплікації до Головної Канцелярії для молодих союзовців. Першим „дідуньом", який відгукнувся на листовний заклик та на заклик в „Свободі", був д-р Адам Якимів з Пассейку, який придбав тривалий дарунок під ялинку для своєї п'ятилітньої внучки Маґди - Катрусі Гойдиш, доні д-ра Володимира і пані Дарії Гойдиш, замешкалих в Ню Йорку.

Дружина св. п. Вол. Гірняка щедрим жестом вшанувала пам'ять мужа

Вінніпеґ. — Осередок Української Культури інформує: Погруддя д-ра Олександра Кошица (1875-1944) визначного диригента й композитора, є одним із багатьох мистецьких та історичних експонатів, подарованих Осередкові Української Культури й Освіти в 1976 р. Ця скульптура в бронзі є витвором вінніпезького мистця Л. Мола і була закуплена для Осередку пані Стефанією Гірняк у світлу пам'ять її покійного мужа Володимира (†1973). Широкознаний серед українського громадянства, св. п. В. Гірняк піонер УНСоюзу в Канаді та колишній головний урядовець, був палким прихильником д-ра Кошиця. Тому цей щедрий дар п-і Гірняк стане відповідним і довговічним поклоном двом визначним мужам, як також чудовим зразком творчої праці його виконавця.

Представники Комітету Оборони Політв'язнів та Амальрик відбули зустріч з Ольофом Пальме

Ню Йорк. — Комітет оборони совєтських політичних в'язнів інформує:

В суботу, 11 грудня 1976 р. відбулася тут приватна зустріч представників Комітету оборони совєтських політичних в'язнів, Марусі Проскуренко, Адріяна Каратницького, Стефана Вельґаша та відомого російського демократичного діяча, Андрея Амальрика, з колишнім прем'єр - міністром Швеції, Ольофом Пальме.

Зустріч відбулася в присутності членів делеґації шведської соціял - демократичної партії до ООН і деяких відомих американських політичних діячів. Під час зустрічі, члени Комітету порушили справу національного переслідування в Україні, українських політичних в'язнів та ролі західніх соціял - демократичних партій в обороні національних та політичних прав українського та інших народів СССР. Ольоф Пальме згадав, що в майбутньому його шведська соціял - демократична партія, як і інші партії, готова підтримати справу українських та інших політичних в'язнів на форумах Соціялістичного Інтернаціоналу. Пальме рівнож заявив, що він особисто поінформований про справу в'язнів, зокрема про кампанію за звільнення Л. Плюща. У розмові з Андреєм Амальриком, Пальме підкреслив, що він у Москві особисто інтервеніював з Брежнєвим в справі Амальрика, але що тоді тяжко було добитися відповіді від Центрального Комітету КПСС на питання про політичних в'язнів Амальрик пояснив Пальме важливість активної ролі західніх соціял - демократичних партій в обороні людських прав в СССР і дав йому огляд діяльности опозиційних рухів у Совєтському Союзі.

В розмовах з членами шведської делеґації до ООН, представники Комітету оборони совєтських політичних в'язнів підкреслили важливість національного питання в СССР і передали різні видання Комітету про політичних в'язнів.

Виставка скитських скарбів на Запорожжю

Газета „Ізвєстія", орган Верховної Ради СССР, інформує, що дві з половиною тисячі експонатів, які яскраво ілюструють історію України, вперше стали доступними для публіки на виставці Запорозького художнього музею. Кожен експонат — це автентична знахідка, яку здійснили за останніх 5-6 років. Запорозька і Верхнє-тарасівська експедиції Академії наук України.

Найстаршим знахідкам — понад чотири тисячі років. А найбільше зацікавлення у відвідувачів викликають твори скитського мистецтва, виконані в золоті, сріблі, бронзі та кості.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montbomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City, New Jersey.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Винна система

Західня преса присвятила відносно багато уваги закритій в понеділок, 13-го грудня ц. р., американській виставці в Москві, яка була зорганізована там Американською Інформаційною Службою з нагоди 200-річчя Американської Незалежности. Виставка ця, знову ж таки за інформаціями преси, втішалася великим успіхом у москвичів та інших совєтських громадян, які, щоб побачити, як це вони говорили, ,,американське чудо'', приїжджали до Москви з Ленінграду й інших міст, навіть з Києва і Львова. Багато відвідувачів, а було їх пересічно до 10.000 кожного дня, помимо морозяної погоди і різних інших перешкод, включно із застрашуванням ,,бомбами'' заявляли, що, побачивши виставку, їм тепер видається,що вони немов би ,,мандрували по країні казки'' і через те у багатьох з них,які повірили фальшивій совєтській пропаганді про ,,завмирання американської свободи'', про ,,штрайкуючих і голодуючих робітників'', про ,,інфляційну руїну'' — цілком оправдано зроджувався скептицизм до побаченого і вони не могли зрозуміти деяких аспектів життя пересічного американця, який без особистих документів і урядових дозволів може поселюватись, де він бажає, покинути одну і поступити на іншу працю без робітничої книжечки, вийти з однієї і вписатися до іншої політичної партії; продати одно і купити друге авто в тому самому році, без обмеження придбати відповідну кількість харчів і одягу тощо. Все це є застрашаючим доказом існування невільничої практики і рівночасно обвинуваченням комуністичної системи, створеної Леніним та удосконалюваної опісля його наслідниками до теперішнього верховоди Леоніда Брежнєва включно. Вона бо перетворила думаючих людей в невільників, сказавши їм, що поза кордонами СССР існує світ злиднів, поневолення, нужди; світ недостатків і обмеженої політичної і особистої свободи. Тепер, у зустрічі з дійсністю у цих людей зроджується мішане почуття: скептицизму й ентузіязму, змішаного із жалем і рівночасно ненавистю до системи та свого власного уряду, який обдурював їх безжалісною пропагандою та неправдивим знецінюванням життя інших народів.

Не диво, що совєтські офіційні чинники, а зокрема КҐБ, робили все можливе, щоб перешкодити нормальному функціонуванні виставки, яка хоч й не була політичним спектаклем, то все таки зробила велику політичну роботу і спричинилась до роз'яснення багатьох питань, пов'язаних з існуванням вільних суспільств на Заході, що про них з презирством висловлюється забріхана пропаганда. Жаль тільки, — пишуть у своїх звідомленнях про виставку західні кореспонденти, — що понад 200 мільйонів населення СССР мусять родитися і вмирати невільниками.

Проте, було б помилкою вважати цей стан вічним. Комуно-російська імперія знаходиться на вулкані національного і людського горя, який раніше чи пізніше заговорить вогнем гніву і зриву проти тиранії, що й буде кінцем тієї рабовласницької імперії.

Малолітні злочинці

Директор Федерального Бюра Інвестигації (Еф-Бі-Ай), Кларенс Келлі, та комішенер поліції міста Ню Йорку, Майкл Кодд, свідчили цього тижня перед Комісією Палати Репрезентантів для старших віком і обидва заявили, що 14- і 15-літні злочинці, які поповняють серйозні злочини, повинні одержувати такі самі кари, як дорослі злочинці. Закликаючи до змін в дотеперішній процедурі трактування малолітніх злочинців, Келлі і Кодд вказували на статистику, що з усіх випадків ограблення старших віком — 40 відсотків поповнені підлітками, яким ще не минуло 16 років, як рівнож зростають випадки вбивства і ґвалтування малолітніми злочинцями.

Свідчення директора Еф-Бі-Ай та нюйоркського комішенера поліції, як і їхні заклики в справі гостріших кар для малолітніх злочинців, — це ще два авторитетні голоси, які приєдналися до інших, які дійшли до тих самих висновків. Алярмуючі вістки в американських засобах масової інформації про постійний зріст злочинів, поповнених 14- і 15-літніми хлопцями й навіть дівчатами, довів до того, що деякі коментатори навіть ліберальних газет, телевізійних і радіостанцій, як рівнож щораз більше соціологів ліберальних поглядів, які досі майже всю вину за порушення законів підлітками звалювали на ,,суспільні умовини'', в яких ці молоді злочинці підростали, тепер починають дещо змінювати своє становище і вимагати, щоб кари для малолітніх злочинців були набагато гостріші, ніж досі. Як відомо, дуже часто трапляється, що 15-літній вбивник чи ґвалтівник ,,засуджений'' тільки на кілька місяців у виправному закладі для малолітніх злочинців, а в той самий час дорослий чоловік за такий самий злочин одержує досмертний термін ув'язнення, а в деяких стейтах навіть засуджують на кару смерти. Тепер ряд коментаторів і соціологів правильно твердить, що порівняльно легкі кари для малолітніх злочинців спричинюються до того, що молоді люди, знаючи заздалегідь, що якщо будуть переловлені, то відсидять у виправному домі тільки кілька місяців, не бояться поповнювати різні злочини. Отже — твердять ці коментатори і соціологи — кари для малолітніх злочинців повинні бути гостріші, а деякі вимагають, щоб були такі самі, як для дорослих злочинців.

Це не значить, що підлітки повинні бути ув'язнені разом із повнолітніми злочинцями і різними рецидивістами, бо це може мати вплив на скріплення нахилу до злочинности в тих молодиків. Малолітні злочинці повинні відбувати належні ув'язнення в окремих частинах тюрем, або навіть в спеціяльних установах. Треба також продовжувати старання запобігти злочинності малолітніх шляхом освіти та психіятричної допомоги. Але суспільство має право охороняти себе від злочинців, не зважаючи на їхній вік чи соціяльне походження. І тому суди повинні одержати право засуджувати малолітніх злочинців на такі терміни ув'язнення, які відстрашували б підлітків від поповнення злочинів та запевняли б, що небезпечні малолітні злочинці не будуть звільнені по кількох місяцях ,,ув'язнення'', щоб знову поповняти злочини. Безпека суспільства, зокрема старших віком громадян, проти яких кількість злочинів тепер постійно зростає — як і добро самої молоді — вимагають реформи тих судових правил, які стосуються малолітніх злочинців.

Володимир Мацьків

НАШЕ МОЛОДЕ ПОКОЛІННЯ І УКРАЇНА

Кожний нарід, що живе на своїй рідній землі, виховує свої молоді покоління в любові та пошані до своєї батьківщини. Крім родинного дому про це дбає уряд, школи, організації, а також військові установи, які вишколюють і виховують своїх вояків. Знаємо чейже, що кожний вояк приготований на це, щоб віддати навіть своє життя, що уважається найбільшим і незаступним скарбом кожної людини, за свою рідну землю та свій нарід, як зайдуть до того причини і обставини. І в часі воєн тисячі, а то й мільйони молодих людей кладуть свої голови в жертву за волю і самостійність своєї вітчизни.

Приглядаючись до життя та поведінки нашої молоді, що народилась поза рідною землею і є під сильним впливом чужої школи та всяких інших чужих нам чинників, насувається питання, чи відчуває вона гірке положення нашої поневоленої Батьківщини, чи була б вона готова посвятити дещо своїх сил та часу, щоб стати в її обороні, а головно, чи розуміє своє пов'язання з країною нашого походження? Відповідь на це питання хай постараються дати наші батьки, що мають дітей, народжених поза рідною землею.

Останніми часами читаємо в пресі та чуємо розмови, що теперішня молодь затрачує ідеалізм, а її поведінка має багато до побажання. Іван Бандурак у своїй статті в ,,Свободі'' — ,,В обіймах лібералізму'' пише між іншим: ,,Молодь без ідеалів, без вищих змагань, — це загибель народу''. А далі: ,,Наша молодь мріє тепер про авто, добру посаду, забави, а щоденна праця перестала для неї бути нормальною вартістю, бо вона, ця молодь, обрала собі за ідеал таких людей, що легко наживаються, байдуже яким коштом''...

Нам годі сказати, що вся наша молодь вже зовсім затратила ідеалізм, духовий зв'язок з нашою Батьківщиною, — таких є лиш невелика частина.

Уважаємо, що молодь буває такою, якою її виховують, — тому треба присвятити багато уваги, щоб належно виховати молоде покоління. Про це повинні думати в першу чергу батьки, а також наші провідні чинники, які тепер рішуче замало присвячують уваги виховним справам нашої молоді.

Найважнішим атутом у вихованні молодого покоління є і все буде патріотизм, щоб наша молодь ніколи не забула, хто ми є, яка наша справжня батьківщина та який наш обов'язок супроти неї, без огляду на те, де ми живемо, до якої школи ходимо, які книжки читаємо та в якому середовищі перебуваємо.

Одним з дуже важливих та переконливих арґументів в цій справі буде докладніше запізнати своїх дітей з історією своєї власної родини. Уважаємо, що у більшості наших родин залишились якісь пам'ятки по їх предках, а в першу чергу фотографії. Дуже варто зібрати ці знімки в окремий альбом, або, як це можливо, з деяких зробити побільшення та примістити їх на стінах у відповідній кімнаті. Можна б теж зробити окремі більші портрети, головно тих осіб, які в особливий спосіб заслужилися для свого народу.

Незалежно від того було б добре, щоб батьки написали історію своєї родини в окремому записнику. Тепер вже всі наші люди вміють писати. Вони теж пам'ятають дещо про своїх батьків, дідів та дальших предків, а також про деяких інших споріднених осіб, від яких не одно могли довідатись. Про людей, які своєю працею більше заслужились для свого народу і про яких пишуть наші газети, чи книжки, дуже варто збирати ці газети, витинати ці статті чи згадки та вклеювати їх у певному порядку у відповідну збірку. Книжки, що вони їх написали, або хтось написав, чи згадував про них, треба дуже дбайливо зберігати та використовувати їх у виховних справах. Так само належить дуже дбайливо зберігати всякі інші мистецькі твори, які залишились по предках деяких родин, та вдержувати їх у відповідному місці, щоб вони пригадували молодим поколінням про їх творців та тим самим на них відповідно впливали.

Родини, що мають вояцькі відзнаки чи відзначення (медалі, ордени і подібне своїх предків, що служили в українських арміях і заслужили на відзначення, — ці відзначення теж слід зберігати з особливою увагою.

Всі ці і подібні матеріяли та пам'ятки будуть незбитими доказами молодиним поколінням, що тепер живуть в чужій державі та серед чужого середовища з причин, які не все від нас були залежні і що може прийти хвиля, що їм слід повернутися до своєї Батьківщини і що вони творять одну ланку в довгому ланцюгові поколінь. Розривати цей довгий ланцюг поколінь, чи відриватись від нього і починати творити інший, це вже буде відступством.

Історія своєї родини буває дуже важливим чинником у вихованні, бо вона в'яже молоде покоління зі своїми предками та тим самим з нашою Батьківщиною.

Приґадуємо цю важливу справу тому, бо в останніх часах багато нашої молоді відривається від свого рідного пня, йдучи за покликом ,,перетоплюючого кітла'', чи через мішані подружжя, які в деяких околицях доходить до 100 відсотків.

Така поведінка нашого молодого покоління заслуговує, на мою думку, з одного боку на осуд, а з другого — взиває наших свідомих батьків, щоб вони докладали усіх старань в нелегких заходах, щоб вдержати своїх дітей при своєму рідному пні. Належне знання рідної мови, своєї історії та рідної культури є теж свого роду запорукою для нашого молодого покоління, що воно мимо різних привабливих спокус таки залишиться вірним своїй родині і своїй рідній Батьківщині - Україні.

І. Вовчук

ЗАТИСНУТА РОДЕЗІЯ

(2)

Інформуючи уряд про пляни передачі влади населенню чорної більшости, узгіднені із провідниками чорних, Ієн Сміт заявив, що прийняття виробленого пляну ,,утримає Родезію у вільному світі і збереже її від комуністичного захоплення''. Родезійський уряд, за домаганням голови, схвалив плян, а через два дні, 26-го вересня, президенти п'ятьох прифронтових держав (Анголі, Ботсвани, Замбії, Мозамбіку і Танзанії) опублікували заяву, в якій говорять, що ,,прийняття пляну було рівнозначним узаконенню колоніяльної расистської влади''. Підтверджуючи свою відданість справі звільнення Зимбабве в збройній боротьбі'', президенти заявили, що ,,боротьба продовжується''.

В порти Мозамбіку і Танзанії прибувають з СССР нові поповнення військових інструкторів для вишколення партизанів і зброя. Затиснуту Родезію ,,визволяють'' за тим же пляном, що й Анголю — півтора року тому. А в Женеві майже місяць працює конференція англо-американських представників з лідерами родезійських визвольних груп, шукаючи шляхів передачі влади чорним.

Мов би торгуються про термін передачі: замість півтора року, як то запропоновано англійською делеґацією, лідери чорних домагаються перебрання керівництва країною за один рік. І як чорні починають схилятись до узгіднення, щоб мирно поладнати родезійську проблему, п'ять президентів прифронтових країн деклярують, що ,,сили свободи, демократії і прогресу Південної Африки наступають, змішуючи свою бойову міць''. Ще б пак, — коли, за твердженням ,,Ізвестій'' (5-го листопада) ,,Совєтське суспільство активно виступає в перших лавах прогресивних сил світу за повне викорінення расизму''.

oo O oo

Роздмухуючи пожежі расових війн в країнах Південної Африки, кремлівські володарі створюють з расових протиріч світову проблему. А організації ,,прогресивних сил'', яких большевицькі стратеги натворили чимало, по різних конференціях світу підносять крик про викорінення расизму. Їхній крик помагає московським гнобителям глушити невдоволення і обурення населення проти большевицького расизму з його політикою національного винародовлення неросійських націй, включених в імперський комплекс СССР.

Твердячи, що на африканському континенті витворились ,,особливо сприятливі умови'' для наступу на колоніялізм, ,,Ізвєстія'' заповідають, що ,,наступний рік буде роком ще більшого об'єднання прогресивних сил світу з метою ліквідації залишків расизму в світі.''

Авангардну ролю в пляні ,,визволення'' Родезії, що є ворітьми до Південно-африканської Республіки, покладено на Мозамбік, що лежить на сході від Родезії. На території Мозамбіку, біля 500 тисяч квадратових кілометрів, живе вісім мільйонів чорного населення різних племен. Московсько большевицькі впливи на країну, з її 1500 милями побережжя на Індійському океані, почалися давніше. На протязі десятиліття чорні партизани одержували від Москви підтримку і збройну допомогу за визволення країни з-під португальської колоніяльної залежности.

В останні роки, перед унезалежненням країни, значно посилилися були впливи комуністичного Китаю. Після проголошення самостійности Мозамбіку (липень 1975 р.) Пекін запропонував урядові цієї країни економічну допомогу, і уряд Мозамбіку кинувся в китайські обійми, заявивши про свою прихильність ідеям маоїзму. Навіть сільське господарство в країні, що є підставою економіки її, почали перебудовувати за китайськими зразками кооперативних комун.

А згодом, після усамостійнення Анголі і встановлення совєтської ,,опіки'' СССР над нею, просовєтські ,,визвольні'' сили здобули перемогу в Мозамбіку, і уряд різко змінив орієнтацію, взявши курс на совєтизацію життя в країні. Швидко колективізується сільське господарство країни, творяться колективні села за типовими плянами. Радикально перебудовується вся економіка країни, з якої тікає біле населення.

Московська преса з обуренням писала, що білі психологічно не підготовані до життя в нових умовах, тому, — московським твердженням, — ,,будь-яка радикальна реформа нового уряду викликає хвилю масових виїздів'' португальців. В промисловості і сільському господарстві їхні місця довелося швидко заступити совєтськими фахівцями, перебудовуючи економіку на московський лад.

Так, прикриваючись ,,визвольними'' гаслами, большевицька стратегія імперського комплексу СССР прокладає шлях для опанування південно-африканського району, совєтизуючи його. Затиснута Родезія бороніться.

Московська дипломатія робить все можливе для захоплення цього плящарму. Спроби мирного урегулювання взаємин між білим і чорним населенням Родезії преса СССР окреслює, як ,,неоколоніялізм ЗСА в Африці'', в якому ,,імперіялісти єднаються з расистами і фашистами''. А совєтизацію південно-африканського простору в Кремлі вважають ,,закономірністю'', загарбання Африки ведеться за ,,велінням революційної совісти і комуністичних переконань''.

(Кінець)

Леся Лисак

СВЯТИЙ ОТЧЕ МИКОЛАЮ...

І знов пишу до Тебе листа, найдобріший зі Святих. Знов падає легенький сніжок, як тамтой у далекому дитинстві. Ніжний, пухнастий сніжок, що охолоджує розпалені скроні та заспокоює приспішене биття втомленого серця.

Сніжок, груднева ніч, думки про Твоє Свято у дитинстві. За одержані колись в дитинстві дарунки хочу Тобі нині подякувати. Бо діти вміли тільки радіти одержаним, а обов'язком дорослих є скласти подяку.

Хочу подякувати Тобі, Мирлікійський Чудотворче, за найбільший дарунок, який з Волі Господа одержала. За те, що народилася й виростала на Рідній Землі. Коли я була дитиною, я цього не розуміла, думала, що так, а не інакше, має бути. Нині вже знаю, яка це цінність. Така вже людська вдача, що дорожить тим, що мала, щойно по його втраті. Дуже стара й загально відома ця правда, але як часто про неї забуваємо.

Хочу подякувати за те, що ми мали батьків, священиків і вчителів, які навчили нас любити й поважати Тебе, Святий Отче. Навчили вірити в Господню доброту й Твою, Отче Миколаю. Дар віри — це превеликий дар. З вірою легше йти у важку мандрівку життя. Легше сприймати удари долі, бо жевріє дрібка надії на Боже помилування. Та у дитинстві ми цього не розуміли. Ти, Святий Миколаю, був для дітей тільки Святим, який у грудневу ніч приносить з неба на землю радість у формі подарунків.

Нині хочу подякувати Тобі за всі подарунки, які Ти Маминими й Батьковими руками клав мені під подушку. Хоч часами, як ті санчата, вони під подушку не вміщувалися. Чи пригадуєш, Добрий Отче, як я раділа тими санчатами? І як я дивувалася, що Ти відчитав бажання, висловлене зрештою не раз уголос! А що санчата були дуже гарні, я раділа Твою щедрістю! Так, раділа. Превеликим, і як же тепер рідкісним, є дар радости. Правда, деякі не менші від мене діти не одержали санчат. Вони самотужки робили санчата самі, вимочуючи у воді і нагинаючи відповідні куски дерева. Та все таки і вони і власники дарованих

(Закінчення на стор. 5-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

ДІДО-МИКОЛАЙ

Спершу автор вагався, як назвати цю історійку: ,,Дідо-святий Миколай'', чи ,,Дідо-Добрий Янгол'', поскільки симпатичний дідусь, що його бажаємо тут представити, успішно виконує обидві ці ролі паралельно: для коханих внучат він і святий Миколай і добрий Янгол (колись, в Краю, казали ще ,,Ангел-Хоронитель'', але ж такого не було в словнику Голоскевича, тому його на еміґрації суспендовано).

До службових обов'язків дідуся належить в кожну середу і п'ятницю вечором доставити дівчаток до Пласту і ,,на бандуру'', а маленького Колька ще й на пробу ,,Молодої Думки''. Він, той Колько, хоч і найменший соліст у цьому хорі (заледве скінчив п'ять рочків), то власне з ним і дідусь і мама, і пан диригент Комірний мають найбільше мороки. Правда, це не його, Колькова, провина, що в наріжнику Другої евеню і 9-ої вулиці частенько бовтається велика калюжа брудної води... Та замість обійти її гарненько, бочком, наш малий соліст обов'язково преться навпростець через баюру так, як колись жиди через Червоне море.

В такому критичному моменті завжди рятує малого від силоамської купелі добряча, але рішуча рука дідуся, що немов вищезгаданий Добрий Янгол кожночасно пантрує, щоб дитині щось погане не сталося, щоб не впала під автомобіля, чи не втопилася, скажемо, в народній калабані. Із старшенькими дівчатками, розуміється, менше клопоту, бо вони вже, рахувати, пластунки. Правда, за Христею треба ще далі таскати бандуру аж під Народний Дім, а Галюню мусиш безнастанку підхарчовувати сушеною картоплею і морозивом, бо в дівчинки такий характер, що вона мусить чимось ,,напихатися'' навіть тоді, коли їй нічого не смакує. Зате обоє дівчатка звертаються до діда гарною українською мовою і що-слово кажуть чемненько — ,,прошу''!

— Діду, прошу дати мені квотра!

— Діду, прошу доляра на струну до бандури!

Дідо, розуміється, стоячи під Народним Домом в гурті колеґ-пенсіонерів, не може нахвалитися внучатками, які вони добрі діти, як гарно вчаться в школі і на бандуру ходять, і на танці, а малий Колько вже й за соліста виступає! ,,Як котресь защебече до мене по-українському, — признається дідо зі сльозами в очах, — я тоді нічого для нього не пожалів би, навіть останнього в кишені доляра!'' І потюпав до ,,Арки'' купити внучаткам нову платівку, випродукувану п. Я. Кулиничем із звукозаписів, начитаних сл. п. Миколою Понеділком...

Ікер

РЕЗОЛЮЦІЇ
Дванадцятого Конґресу Українців Америки

що відбувся в Ню Йорку, в готелі ,,Амерікана'', у днях 8, 9 і 10 жовтня 1976 року

— у 200 ліття Американської Революції і Незалежности,
— у 100-ліття поселення українців на землі Вашінґтона.

3.

5. Активно підтримувати існуючі при державних і приватних університетах та колеґіях українські студії, зокрема записом студентів і в потребі фінансовими засобами.

6. З допомогою студентських організацій і батьківських комітетів дбати про те, щоб при належній кількості українських студентів в університеті чи колеґії ініціювати українські студії та їх підтримувати.

. Відповідною діяльністю Асоціяції Українських професорів, а також підтримкою обома академічними установами і керівними органами УККА паралізувати всілякий натиск елементів неприязних для української науки і українських професорів, та забезпечити свободу академічної науки в університетах і колеґіях для українських професорів.

8. Підтримувати літературними й мистецькими нагородами розвиток вільної української літератури й мистецтва.

9. Вжити заходів для створення переїзного українського театру, що ослуговував би осередки поселення українців.

3. Проти переслідування українських культурних діячів

XII Конґрес Українців Америки гостро протестує перед культурним світом проти ґеноцидної і етноцидної політики російсько-совєтського режиму в Україні і одночасно звертається до культурних діячів усіх вільних народів з гарячим закликом припинити всілякі приязні контакти з совєтськими чинниками, які своєю поставою активно або пасивно підтримують цю варварську політику.

Конґрес доручує керівним органам УККА вести акцію оборони української культури у тісному порозумінні з Науковим Товариством ім. Шевченка і Українською Вільною Академією Наук на терені ЗСА і Світовим Конґресом Вільних Українців для поширення її по всіх вільних країнах.

4. Піддержка нової культурної інституції

XII Конґрес Українців Америки вітає створення нової культурної станиці в Ню Йорку — Українського Музею Союзу Українок Америки, що свідчить про завжди живе і творче дбання жінки за українську культуру. Експонати Музею у найкращому оформленні — це найпереконливіша інформація про давність і вартість нашої народної культури.

XII Конґрес Америки закликає громадянство підтримати цей новий почин пожертвами культурних цінностей і грошовим вкладом.

V. У СПРАВАХ ВИХОВАННЯ Й ШКІЛЬНИЦТВА

1. Комісія Шкільництва й Виховання XII Конґресу Українців Америки, що відбувається в соту річницю затиску українського слова і нищення української культури горезвісним Емським указом, стверджує, що одним із найосновніших наших завдань є завдання, щоб українські діти і молодь вивчали і вживали рідної мови в родині, дома, в школі, таборах і т.д.

2. Рідна хата, садочки, світлички, школи українознавства, Церква та молодечі організації — це головні інституції, що мають своїм завданням вирощувати, поглиблювати й задержувати українство в діяспорі. Батьки зобов'язані бути виховниками своїх дітей у родинному колі, слідкувати й допомагати своїм дітям у засвоєнні рідної мови й українознавства, вживати дома українську мову, а з допомогою мистецької народної творчости створювати в родині виховну українську атмосферу.

3. Роля шкіл українознавства у вихованні і утвердженні української молоді у глибоких ідеалах українства, як також їх велика роля в розвитку української громади та її існування у майбутньому, вимагає всесторонньої підтримки всього українського суспільства. XII Конґрес Українців Америки доручає Відділам УККА дбати про розбудову українських шкіл, дошкілля, світличок та садочків. Ні одної української дитини поза школою українознавства!

4. Не менш важливу ролю в посиленні й закріпленні українства повинна відграти українська Церква, яка у виховному процесі мусить стати заборолом проти денаціоналізації, стати чинником збереження національної ідентичности та збереження і плекання українського обряду, української традиції.

5. Комісія з тривогою стверджує, що в останніх роках кількість дітей, охоплених українськими школами, поважно зменшується. Щоб протидіяти цьому загальному явищу, Комісія рекомендує поробити такі заходи, які сприятимуть скріпленню і розбудові наших шкіл.

6. Для виконання намічених завдань Комісія звертається до XII Конґресу з проханням призначити на потреби шкільництва (видавання підручників, вишкіл учителів, придбання наочних посібників, утримання інспекторату тощо) 25% свого річного прибутку.

7. Комісія рекомендує XII Конґресові Українців Америки висловити признання українським педагогам, установам, батькам, які присвячують свій час і працю для добра української школи.

VI. У ФІНАНСОВИХ СПРАВАХ

З огляду на те, що зі зростом вимог до УККА та на заплановану працю на чергові чотири роки збільшаться видатки УККА, Фінансова Комісія вносить до XII Конґресу резолюцію:

I. Піднести Національний Даток по окремих групах платників у таких розмірах:

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 24-го до 28-го травня 1976 р. на Союзівці в Кергонксон. Н. Й.

(1)

Перший день нарад

Понеділок, 24-го травня 1976 р.

ПЕРША (РАННЯ) СЕСІЯ

Згідно з постановами 33-ої статті статуту Українського Народного Союзу відбулося в днях від 24-го до 28-го травня 1976 року в приміщеннях Союзівки в Кергонксон, Ню Йорк, звичайне річне засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу.

Участь у цьому річному засіданні взяли:

Члени Головного Екзекутивного Комітету

Йосип Лисогір — головний предсідник
д-р Іван О. Флис — заступник головного предсідника,
сен. Павло Юзик — головний директор для Канади,
Марія Душник — заступниця головного предсідника,
Володимир Я. Сохан — головний секретар,
Уляна М. Дячук — головний касир,
Степан Гавриш — головний організатор;

Члени Головної Контрольної Комісії

мгр Іван Геврик, мгр Іван Винник, д-р Богдан Гнатюк, о. Іван Ващук, д-р Іван Скальчук;

Головні Радні

д-р Богдан Футей, проф. Тарас Шмагала, д-р Мирон Куропась, Анна Гарас, Василь Дідюк. інж. Анатолій Дорошенко, д-р Анна Чопик, інж. Мирослав Кальба, Текля Мороз, Євген Репета, Володимир Запаранюк, Андрій Джула, Іван Одежинський, Євген Іванців.

Головний редактор — Антін Драгана;

Почесні Члени Головного Уряду

Роман Слободян, інж. Степан Куропась, д-р Ярослав Падох, Марія Демидчук-Чучман, Володимир Дідик і Іван В. Іванчук.

ПОКЛІН ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ ПАТРОНОВІ УНСОЮЗУ

Після Служби Божої, яку відправив за покійних членів та діячів УНСоюзу о. Іван Ващук, головний контролер УНСоюзу, та безпосередньо перед вікриттям нарад першої сесії всі члени Головного Уряду УНСоюзу зібралися перед пам'ятником Тарасові Шевченкові на Союзівці і склали перед постументом патрона УНСоюзу вінок квітів. Цю церемонію поклону Тарасові Шевченкові започатковано відіграниям національних гимнів американського, канадійського та українського. Коротке слово до слів Т. Шевченка „Мені однаково" виголосив почесний член Головного Уряду Роман Слободян, а поему „Мені однаково" в англійському перекладі виголосила почесна членка Головного Уряду Марія Демидчук-Чучман. На закінчення церемонії біля пам'ятника Тарасові Шевченкові всі разом відспівали його „Заповіт", після чого зроблено там же спільну знимку.

1. Відкриття і прийняття порядку нарад

Наради цього звичайного річного засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу відкрив о годині 11.08 ранком головний предсідник Йосип Лисогір та зарядив однохвилинну мовчанку для вшанування покійних піонерів, діячів та членів УНСоюзу. Опісля він склав подяку о. Іванові Ващукові, головному контролерові, за відправлення Служби Божої і поґратулював о. Іванові Ващукові в імені цілого Головного Уряду з нагоди його висвячення в Римі та переходу на священичий стан. На прохання головного предсідника Йосипа Лисогора о. Іван Ващук відкрив річне засідання наступною молитвою:

Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа, Амінь. Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що у гробах життя дарував. Христе Боже, зішли Духа Твого Святого на наші наради та освіти наші уми, щоб ми вірно допрацювали і використали цей час на Твою славу, для добра нашої громади, для добра нашої твердині — установи Українського Народного Союзу та для добра українського народу. Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа! Христос Воскрес! — Воістину Воскрес!

Головний предсідник Йосип Лисогір: Дякую Вам Отче. Я є певний, що засновники УНСоюзу, які дивляться на нас з неба, о. Грушка, о. Стеткевич та всі інші священики, кажуть напевно, що вже час, щоб знову в Головному Уряді УНСоюзу був священик. Я хочу тепер в імені Головного Уряду скласти подяку тим, які виступили з нашій святочній церемонії вшанування Тараса Шевченка, нашого патрона. Щиро дякую Вам, пані Чучман за Вашу участь і рецитацію. Щиро дякую теж нашому піонерові, колишньому довголітньому головному касирові панові Романові Слободянові, який вже 59 років є членом Головного Уряду і саме святкує 70-ліття свого приїзду до Америки, за його зворушливе слово. Дай Боже, щоб, Ви пане Слободян, ще довгі роки брали участь у наших річних нарадах та Конвенціях.

Я хочу теж на початку нарад скласти ґратуляції нашому головному радному д-рові Миронові Куропасеві (якого тут покищо немає) з нагоди його призначення-іменування на пост спеціяльного асистента президента ЗСА для етнічних справ. Прошу батька його, інженера Степана Куропася, почесного члена Головного Уряду і колишнього віцепрезидента, переказати ці наші ґратуляції синові. Ми всі радіємо і горді тим, що члени нашого Головного Уряду мають такі великі успіхи не тільки в громадському, релігійному, але і в політичному житті. Тому шість місяців наші українці напевно й не думали та не мріяли про можливість здобуття для українців такої позиції поруч президента Америки. Ми ще будемо мати нагоду самі скласти йому ґратуляції, але я хочу, щоб ці наші ґратуляції і побажання дальших успіхів були в нас записані в протоколі на початку нашого засідання. Головний радний д-р Мирон Куропась повідомив нас, що він не зможе прибути на наради скоріше, як у середу, а сенатор Павло Юзик, головний директор для Канади теж зайнятий важливими урядовими справами і тому прибуде на наше засідання пізніше, як тільки найде можливість. Він, мабуть, прибуде на наші наради в середу, або в четвер.

Відкриваючи це наше засідання, хочу ствердити, що наш Союз іде вперед. Ми маємо прогрес, але маємо також цілий ряд проблем, над якими мусимо тут застановитися та спокійно і твердо їх оцінити, щоб можна ці справи вирішити чи полагодити. Ми маємо гарну, чесну і могутню організацію. Але ми маємо теж величезну відповідальність за її долю перед її 88 тисячами членів. А за цими членами стоять справи, які відносяться до цілого нашого народу та які охоплюють всі наші найкращі мрії цілого українського народу. Маючи це на увазі, починаємо ці наради.

Згідно з постановами нашого статуту ми виготовили пропозицію порядку нарад і роздали її на письмі. Просимо над цим пропонованим порядком нарад тепер застановитися і після його доповнення, чи змін, затвердити його.

Головний контролер д-р Іван Скальчук: Пропоную, щоб ми мали на порядку нарад точки звітів комісій нашого засідання та інших комісій, старих і нових, а зокрема звіт комісії нашого будинку. Також пропоную вставити окрему точку для обговорення справ 12-го Конґресу УККА.

Головний контролер о. Іван Ващук: Я подав би окрему точку звітів почесних членів Головного Уряду.

Головний предсідник Йосип Лисогір: В нашому статуті вони не звітують, тільки мають слово на наших нарадах.

Головний радний д-р Богдан Футей: Я пропоную, щоб звіти Головної Контрольної Комісії були вже після всіх інших звітів, бо Головна Контрольна Комісія повинна звітувати вже після звітів всіх виконавчих органів.

Головний секретар Володимир Сохан: Щодо комісій, то я радив би, щоб кожний з нас ішов на таку комісію, в якій, за його совістю, він зможе принести найбільше користи, а не щоб ми приділяли членів Головного Уряду до комісій. Ми не повинні наказувати, до якої комісії хто має іти, а вже самі комісії потім на першому засіданні виберуть з-поміж себе голову та секретаря.

Головний радний Василь Дідюк: Я розумію, що комісії були вибрані на чотири роки, тому вони повинні б залишитися в таких самих складах, що й минулого року.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Це значить, що ми на засіданні вибираємо комісії з тим, що кожний член може брати участь в нараді якоїнебудь комісії, отже він має право перейти сам з однієї комісії до другої, бо комісії є на те, щоб приспішити працю нашого засідання. Так на приклад, пресова комісія, яка працювала під час попереднього річного засідання, закінчила свої функції. Чи ви хочете залишити цих самих осіб, як це було в минулому році, чи хочете їх доповнити, або змінити.

Головний контролер мґр Іван Винник: Ми так розуміємо цю справу, що комісії були обрані на чотири роки, бо так було перед тим. Я думаю, що так повинно бути. Але, як би ми мали робити зміни, то я просив би, щоб ті самі особи не входили до трьох, чи чотирьох комісій, бо це прикра справа, коли опісля такі особи не можуть взяти участи в нарадах тих комісій. За комісію, яка була покликана до будинку, має звітувати д-р Флис, який її очолює.

Головний контролер мґр Іван Геврик: Я згідний з тим, що комісії були вибрані до наступної Конвенції, хіба що було б треба творити якусь нову комісію.

Головний радний Василь Дідюк: Ми повинні мати також окрему точку в порядку нарад для прийняття протоколу з попередніх річних нарад.

Головний предсідник Йосип Лисогір: Протокол з цього нашого попереднього засідання вже був затверджений і надрукований. Але, коли Ви хочете внести до нього якусь поправку, чи додаток, то це все ще можна зробити.

Головний радний Василь Дідюк: Там є в протоколі місце, де замість Василя Дідюка подано Володимира Дідика.

Головний секретар Володимир Сохан: Прошу подати мені, в якому це було місці, і ми цю помилку справимо.

Після цього головний предсідник Йосип Лисогір попросив головного секретаря Володимира Сохана відчитати пропонований порядок нарад з усіма пропозиціями змін та доповнень. Одноголосно затверджено наступний порядок нарад річного засідання:

1. Відкриття і прийняття порядку нарад.
2. Затвердження протоколу з попереднього річного засідання.
3. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету.
4. Звіт головного редактора „Свободи".
5. Звіти головних радних.
6. Звіти комісій.
7. Звіт управителя Союзівки.
8. Звіти членів Головної Контрольної Комісії.
9. Звіт Головної Контрольної Комісії.
10. Слово почесних членів Головного Уряду.
11. Дискусія над звітами та їх схвалення.
12. 12-ий Конґрес УККА.
13. Звіти комісій річного засідання.
14. Схвалення бюджету.
15. Внески та ухвали.
16. Закриття нарад річного засідання.

Головний предсідник Йосип Лисогір: На залі нарад маємо гостей, яких я хотів би представити. Це професор університету в Чікаґо Іванна Іванчук, секретарка 178-го Відділу з Менчестер, Ню Гемпшир Марія Боднарчук і моя дружина Марія Лисогір. Також вітаємо головного радного Івана Одежинського, який саме ввійшов на залю, бо він, здається, ловив до тепер рибу, або може і нових членів.

2. Затвердження протоколу попереднього Річного Засідання

На пропозицію головного радного проф. Тараса Шмагали, що її піддержав головний контролер о. Іван Ващук, одноголосно затверджено протокол попереднього річного засідання, який вже був опублікований у „Свободі".

Головний предсідник Йосип Лисогір на цьому передав провід нарадами заступникові головного предсідника д-рові Іванові Флисові, щоб започаткувати звітування членів Головного Екзекутивного Комітету.

3. Звіти членів Головного Екзекутивного Комітету

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис попросив першого до звітування головного предсідника Йосипа Лисогора.

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора

ЯКЕ ВІДБУЛОСЯ В ДНЯХ 24-го ДО 28 ТРАВНЯ 1976 Р. НА СОЮЗІВЦІ В КЕРГОНКСОН, Н. Й.

Рік 1975 у багато дечому був наче повторенням року 1974. Економічна рецесія, яка ганувала у 1974 р. ще яскравіше проявлялась у 1975 р. Велике безробіття, звуження федеральних, стейтових і міоцевих програм, драстичне редукування готівкових інвестицій у промислі, зріст залеглостей у сплачуванні боргів та невдач різних господарських підприємств і фінансових установ, включно з банками, давало в наслідку найповажнішу економічну кризу від часу великої депресії 30-их років.

Головний безпосередній вплив такого розвитку подій на наші дії проявився у зменшенні на 22 відс. нових придбаних членів у порівнанні з попереднім роком, у зрості на 7 відс. передчасних грошевих виплат і в дальшій неможливості винаймити порожні приміщення у нашому новому головному будинку. На щастя прийшла зміна. За існуючими даними виходить, що рецесія дійшла до найбільшої натуги в квітні 1975 року. Проте відворот від неї йшов дуже повільно. Господарський світ, мабуть, старається діяти на базі існуючого інвентаря та контролювати кошти видатків, а покупці дорожать оцадностями і обмежуються у закупах. Проте число безробітних зменшується. Гріш став пливкішим і тому й зменшилися відсотки. Зростає довір'я до економічної сили, а фахівці заповідають кращу господарську майбутність.

Ці позитивні чинники мали корисний вплив на наші дії. У грудні ми зорганізували близько 500 нових членів, що є майже подвійним числом, як те, що було в попередньому році. Всі активи під кінець грудня зросли до поверх 40 мільйонів дол. і зібрані в цьому році членські вкески перетупили 3 мільйони, вперше в історії нашого Союзу. Більше, як три повні поверхи ми винаймили біржевим та посередницьким фінансовим фірмам на корисних умовах і продовжуються переговори про винайм решти приміщень.

Позички від наших членів для нашої будівельної корпорації зросли до 1.200,000 дол. Кошти стабілізувалися, так, що назагал наші дії в цілому році вийшли краще, як ми сподівалися. Наведена поруч табеля з порівняльними головними статистичними цифрами унаглядиює, де ми пішли вперед та де залишилися позаду.

The year 1975 was in many respects a rerun of the year 1974. The economic recession that dominated 1974 became more pronounced in 1975. High unemployment, retrenchment of federal, state, and local public programs, drastic cut-backs of capital spending by industry, increased defaults and failures by business enterprises and financial institutions including banks, resulted in the most serious economic crises since the great depression in the 1930's.

The principal direct effects of this trend of events on our operations was a 22% drop in new members organized compared to the previous year; a 7% increase in cash surrenders; and the continued inability torent the vacant office space in our new hedquarters building. Fortunately there was a change. From the information now available it appears that the recession reached its bottom in April, 1975. The upturn since then, however, has been rather slow. Businessmen seem to be concentrating on strict inventory and cost control and consumers are stressing savings and restricted purchasing. Nevertheless unemployment has been receding gradually. Money is becoming more plentiful causing interest rates to decline. Confidence is gaining strength and economic forecasters are predicting a brighter business future.

These favorable indicators have had a beneficiial impact upon our operations. In December we organized nearly 500 members which was almost double that of any previous growth in the year. Total assets at the end of December climbed to over $40 million and the membership dues collected for the year exceeded $3 million for the first time in our history. More than three full floors had been leased to stock and bond brokerage firms at favorable terms and other deals were pending. Loans from our members to the building corporation rose to over $1.2 million. Costs had stalibized so that our over-all operations for the entire year were somewhat better than we had expected. The following comparison of basic statistics for the past two years brings out where we went ahead and where we fell behind.

TWO-YEAR COMPARISON

	1974	1975	Increase or Decrease
Number of Branches	455	456	1
New Members Organized:			
Life Insurance	3304	2610	- 694
ADD	701	501	- 200
Total	4005	3111	- 894
Total Members:			
Life Insurance	83,160	82,057	- 1103
ADD	5,909	6,055	146
Total	89,069	88,112	- 957
New Insurance in force:			
Life	$ 6,200,000	$ 5,032,000	$- 1,168,000
ADD	$ 3,500,000	$ 2,505,000	$- 995,000
Total Insurance in Force	$154,500,000	$156,200,000	$ 1,700,000
Total Assets	$ 39,290,000	$ 40,030,000	$ 740,000
Unassigned Surplus	$ 10,558,000	$ 10,846,000	$ 288,000
Income from Dues:			
Life	$ 2,907,000	$ 2,926,000	$ 19,000
ADD	$ 72,000	$ 75,000	$ 3,000
Total	$ 2,979,000	$ 3,001,000	$ 22,000
INVESTMENT INCOME			
Bond Interest	$ 1,197,000	$ 1,202,000	$ 5,000
Mortgage Interest	322,000	287,000	- 35,000
Certificate Loans	20,300	20,200	- 100
Yield on Investments	3.84%	3.77%	- .07%
Certificate Valuation	137.1%	137.62%	- .61%
Mortality Rate	61.03%	51.33%	- 9.70%
General Expenses	$ 1,176,000	$ 818,000	$- 358,000
Death Benefits	$ 797,000	$ 683,000	$- 114,000
Matured Endowments	$ 846,000	$ 951,000	$ 105,000
Indigent Fund Payments	$ [illegible]	$ [illegible]	$ 1,000
Cash Surrenders	$ [illegible]	$ [illegible]	$ 22,000
Dividends	$ [illegible]	$ [illegible]	31,000
Full Dividend - Age 80 members	1,370	1,630	260
Secretaries Awards	$ 360,000	$ 341,000	$- 19,000

ОРГАНІЗАЦИЙНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Висліди наших організаційних акцій у 28-ох стейтах, Дистрикті Колюмбії і в Канаді, де ми маємо наші Відділи, далеко не досягли наміченої мети. Загальна сума проданого забезпечення була 7,500,000 дол. для поверх 3,100 нових членів. Загальна сума забезпечення всіх грамот збільшилася тільки на 1,700,000 дол. Число наших членів зменшилось на кругло 1,000 осіб. Активне членство, чи пак членство, яке платило свої вкладки, потерпіло ще більші втрати. Турботливою справою став факт, що наш Молодечий Департамент зазнав втрат однаково щодо числа членів, як вплачених членських вкладок.

Пенсильвенія залишилася нашим найпершим стейтом однаково щодо числа членства, щодо придбання нових членів, як теж щодо загальної суми забезпечення. Ню Йорк був другим щодо придбання нових членів і третім щодо суми забезпечення нових грамот. Ню Джерзі був другим в сумі забезпечення і третім в числі членів. Канада мала поганий рік з майже половиною числа нових членів, як було зорганізованих у 1974 році. Також число всіх членів, як і сума їх забезпечення зменшилися. Два стейти, Арізона й Орегон, не придбали ніяких нових членів, а 9 стейтів зорганізували менше, як по 10 нових членів.

Секретарі Відділів були далі головними продуцентами нових членів. Обласні організатори не виправдали покладених на них сподівань. Пропагандивне гасло „Один член кожного місяця" з визначеною нагородою 1,000 дол. для переможця мало на цілі підбадьорити секретарів та організаторів до ревнішого приєднування нових членів, але воно не мало великого успіху. Багато наших секретарів, як і організаторів, є цілком пасивними.

На відсутність турботи й ініціятиви в нашій організаторській праці вказує зменшення акцидентових аплікацій з 701 у 1974 році до 501 в останньому році і зменшення льотерійних членів в Молодечому Департаменті з 212 до 144 . У 1971 році ми мали 347 таких членів. Виходить, що методи праці в Організаційному Департаменті вимагають перевірки та що треба обов'язкового встановити черговість важности його завдань. Ці справи були предметом нарад на засіданнях Головного Екзекутивного Комітету і їх треба обміркувати також на теперішньому зібранні.

РЕКОРДОВИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Рекордовий Департамент під проводом п. Володимира Сохана виявляв у цьому ж році, як і в попередніх роках, максимум ділової праці. Управи Відділів, залежні в різних справах від цього Департаменту, не знаходять слів вдячности за швидке, докладне і повне інформацій полагоджування їхніх справ. Остаточно наші члени користають на швидкому й діловому полагоджуванні всіх справ тим Департаментом тому, що він бере на увагу потреби членів, і це є доказом доброї волі, яка створює загальний гарний образ нашої установи. Треба висловити подяку голові того Департаменту та його службовикам за таку їх видатну працю. У тому Департаменті виринають проблеми, які інколи шкодять гладкому полагоджуванні дій Департаменту, але ті проблеми є наслідком поганої поштової системи однаково в ЗСА, як в Канаді. Поступ натрапляє інколи на перешкоди також тому, що треба ждати на затвердження нових забезпеченевих плянів або зміни існуючих.

ФІНАНСОВИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Загальний фінансовий фермент і непевність впродовж 1974 року стали ще гострішими в перших місяцях минулого року. Банки й інвестиційні установи діяли під важким тиском в наслідок завеликої експансії та недотримування зобов'язань боржниками. Ситуація залишалася критичною у великій частині минулого року. Вона заторкувала нас, би ми шукали і старались про позичку на наш новий будинок на перший мортґедж і трудно було знайти охочих дати нам позичку, хіба на високий відсоток. Високе безробіття і загальні умовини, спричинені депресією, збільшували не тільки готівкові виплати власникам грамот, але й утруднювали стягання внесків від наших членів та сповільнювали сплачування нам нашими боржниками морґеджових належних сум. Зросли випадки недотримування морґеджових зобов'язань, що інколи доводило до уневажнювання морґеджових позичок та до втрати даних інвестицій.

Не зважаючи на вищеназвані некорисні умовини, вплачені нам вкладки від наших членів переступили три мільйони дол. — вперше в нашій історії. Загальні активи зросли на три четвертих мільйона дол. і переступили загальну суму 40 мільйонів дол. Виплати нашим членам становили близько 2,400,000 дол., або на 4 відс. більше, як у попередньому році. Згадати тут ще треба додатково про 70,000 дол., видаткованих на допомоги нашим бідним членам, на харитативні цілі, на стипендії та спортові імпрези.

Прибуток з наших інвестицій був менший, бо не отримано ніяких відсотків від позички, даної будівельній корпорації. Отже прибуток з інвестицій зменшився з 3.84 відс. до 3.77 відс. Наші нові інвестиції були зроблені впродовж року у підприємства громадського користування і провінції і провінційні фонди на відсотки від 10 відс. до 11⅜ відс. Ми продали також бонди, які приносили малий дохід і мали скоро дозріти та інвестували ті фонди у бондах, що приносили вищий дохід. В усіх тих випадках — дохід з нових бондів покрис з наддатком втрати, що ми їх зазнали при продажу старих бондів. Коло 230,000 дол. інвестовано в нових перших морґеджах.

Виплачені членам дивіденди становили 457,000 дол. і перевищили попередній рік на 7 відс. Смертність обнизилась з 61 відс. до 51 відс. На акцидентових грамотах ми втратили 5,000 дол. Найвища виплата життєвого забезпечення у висоті 3,000 дол. припала спадкоємцям померлого 27-річного члена. Той член був забезпечений рішуче занизько. Як ми всі знаємо, між нашим членством є багато подібних випадків.

Це головні моменти нашої фінансової діяльности у минулому році. Багато подробиць та інформацій вміщено у блискучому звідомленні касира. Коли Ви перечитаєте те звідомлення, то я певний, що Ви погодитеся, що наш Фінансовий Департамент це дуже складний і надзвичайно делікатний апарат, який не дозволяє на будь-які помилки в його операціях. Я певний, що Ви погодитеся також, що наш енерґійний і досвідчений касир та його штаб заслуговують на признання з нашого боку за працю, ведену з таким досвідом та докладністю, що створює довір'я і віру в майбутність нашої установи.

„СВОБОДА"

Наш Союз та зокрема редакція „Свободи" потерпіли важкий удар в наслідок несподіваної смерти д-ра Михайла Сосновського в серпні мин. року. Його завжди згадуватимуть всі, що знали його, як видатного журналіста, палкого борця за справедливість для всього людства, глибокого патріота та справжнього джентлмена. Інша незаступна втрата, це смерть недавнього члена редакції „Свободи", Богдана Кравцева, відомого письменника, ученого і бойовика. Ці обидва видатні й талановиті мужі залишили свій слід на „Свободі" й Союзі.

Редакція „Свободи", бюро Адміністрації та частина друкарні все ще приміщені в старому будинку. Англомовний тижневик" друкується від початку цього року вже в цілості на нових машинах. Ця переміна ще остаточно й практично не завершена, особливо перехід у цілості на компюторський склад і друк, але робимо у цьому напрямку поступ. Деякий український матеріял „Свободи" виготовляється вже на компюторі з українськими черенками. Але більшість українського матеріялу все ще виготовляється на лінотипах у старому будинку. Наш головний редактор рішуче поручав, щоб ми перенесли існуючі лінотипові машини до нового будинку та продовжували вживати їх поруч із компюторськими, але, перевіривши кошти перенесення та заінсталювання лінотипів, він відкликав свої рекомендації.

Ми постійно перевіряємо інші роди друкарської техніки, бо виринають щораз нові винаходи й покращування метод, які збільшують ефективність тих машин. Ми винаймаємо теперішні компюторські машини, так, що легко зможемо їх виміняти, як би зайшла потерба.

Порівняльний звіт про прибутки й видатки ,який є частиною цього звідомлення, виявляє, що загальний прибуток від нашої видавничої діяльности був дещо вищий, у зв'язку із зростом індивідуальних передплат, оголошень, продажу альманаха та пожертв на пресовий фонд. Прибуток з оголошень зріс з 84,000 дол. до 105,000 дол. в наслідок підвищення оплат.

Меншим був дохід з продажу „Свободи" з кіосків, з продажу книжок, з передплати „Веселки" та з посторонніх друкарських робіт. Деякі видатки були більші. Редакційні платні зросли на поверх 6,000 дол. Поштові оплати підскочили на 16 відс. до 48,000 дол. Частини і ремонт старого виряду та різні інші видатки були куди вищими. Платні у друкарні виказали менший видаток, бо було менше затруднених людей. Ті кошти зменшилися також тому, що деякі друкарські роботи виконувано на базі окремих умов і їхні кошти зараховано до „інших".

Як у минулому, так і тепер ми отримували багато скарг на запізнену доставу „Свободи" місцевими поштовими урядами. Ми раз-у раз звертали на це увагу поштовим властям — з малим успіхом. Деяке невдоволення було висловлюване з приводу повторного спізнення появи альманаху. Наш головний редактор мав проблеми і він з'ясує їх нам. Він пояснить нам теж, чому книжка Уласа Самчука про УНСоюз, за яку ми давно тому заплатили, дотепер не появилася.

Идучи по лінії абсолютної і непохитної відданости добру нашої української спільноти — наша преса віддано сприяла й боронила інтереси наших людей. Цей рік 200-річного ювілею Американської Революції та 100-річчя українського поселення отримав у пресі широкий відгук. Наш головний редактор, запрошений до участи в найперших конференціях у Вашінґтоні віддавав багато місця у наших виданнях пресовим комунікатам АРБА, передаючи деякі з них у подробицях. Українські дії й приготування не знаходили такого широкого звітування тому, що редакція не отримувала тих інформацій.

Іншою активністю, яка знайшла голосний відгук у пресі, був День Української Незалежности. 14 квітня 1975 р. видано спеціяльне 8-сторінкове число, присвячене роковинам Української Самостійности, при чому окремі статті з'ясовували важливість тієї події для українців і всього людства, при чому включено туди проклямації, що їх видали губернатори, посадники, стейтові леґіслятури, міські ради й інші публічні установи на місцях — з нагоди роковин 22-го січня, як Дня Української Незалежности.

З жалем треба ствердити, що число передплатників-членів Союзу знову обнизилось і так виглядає в порівняльних цифрах:

Місячна оплата	1975	1974	менше на
65¢	9,892	10,055	— 163
50¢	23	31	— 8
30¢	799	895	— 96
	10,714	10,981	— 267
„Український Тижневик"	702	570	+ 132

ORGANIZING DEPARTMENT

The results of our organizing activities in the 28 states, the District of Coumbia, and in Canada where we have branches were considerably below our goals. The total amount of insurance sold was $7,500,000 to over 3,100 new members. Our total insurance in force increased by only $1,700,000. Our total membership dropped by nearly 1,000 members. Active membership, or dues paying membership, suffered a still larger loss. A disturbing factor is that the Juvenile Department had both a decrease in the amount of insurance in force and in membership.

Pennsylvania remained the number one state in total members, total new members, and total life insurance in force. New York was second in new members and third in new insurance sold. New Jersey was second in total new insurance sold and third in new members. Canada had a poor year with less than one-half of the number organized in 1974. Both total membership and total amount of insurance in force declined. Two states, Arizona and Oregon, gave us no new members and nine states organized less than 10 members each.

Branch secretaries continued to be the main producers of new members. Field organizers did not live up to our expectations. The "One Member Each Month" campaign with a grand prize of $1000 to the winner was intended to encourage secretaries and organizers to plan to sign up new members each month was not too successful. Many of our secretaries still remain completely inactive as organizers.

An indication of the lack of concern and initiative in our organizing work is the decrease in ADD applications from 701 in 1974 to 501 last year and the decrease in lottery members in the Juvenile Department from 212 to 144. In 1971 we had 347 such members. It appears that the operating methods of the Organizing Department need more drive and more definitive priority procedures. These problems have been discussed at the Supreme Executive meetings and we must further explore them at the annual session.

RECORDING DEPARTMENT

The Recording Department this year as in years past under the direction of Mr. Walter Sochan functioned at maximum efficiency. Branch officers who are dependent on this department for many of their needs never fail to express their gratitude for the quick, accurate, and informative service that is given them. Members are the eventual benefactors of the prompt and capable performance of this department and by satisfying the needs of members, goodwill is created, and a better public image of our institution emerges. The head of this department and his staff are to be complimented for contributing so much toward that end.

The problems that do occur in this department and often disrupt its smooth functioning are generally due to the poor postal delivery systems both in the United States and Canada. Progress is also sometimes hampered by the delays encountered with approval procedures of new insurance plans or changes to existing plans.

FINANCIAL DEPARTMENT

The general financial ferment and uncertainty that we suffered through in 1974 became more accute in the early months of last year. Banks and investment institutions operated under severe strains because of over-expansion and loan defaults. The situation stayed critical for the better part of the year. We were affected because we were in the market for a first mortgage loan on our new building and we found few lenders who were interested except at very high rates. The prevailing high unemployment and the depressed conditions not only increased cash surrenders, but made the collection of membership dues more difficult, and slowed up the payments on our mortgage loans. Mortgage defaults also increased and this may lead to eventual foreclosures and losses on these investments.

Despite the above-mentioned unfavorable conditions our membership dues collected exceeded $3 million for the first time in our history. Total assets grew by three quarters of a million dollars and the total went over $40 million. Benefit payments made to members totalled nearly $2,400,000 or 4% more than in the previous year. Added to this was another $70,0000 for the support of indigent members, for charitable donations, for scholarships, and for sports activities.

Our investment income was lower because no interest was received on the loan made to our building corporation. The yield on our inestment decreased from 3.84% to 3.77%.

Our new investments during the year were in public utility and provincial bonds at interest rates ranging from 10% to 11-3/8%. We also sold low yielding bonds with early expiration dates and reinvested the funds in higher yielding bonds. In all such cases the yield on the new bonds will more than cover the losses sustained on the sale of the old bonds. Approximately $230,000 was invested in new first mortgages.

Dividends paid to members amounted to $457,000 and exceeded the previous year by 7%. The mortality rate dropped to 51% from 61%. We had to ADD loss in the amount of $5000. . The highest life benefit paid was $3000 to the beneficiaries of a 27 year old deceased member. This member was definitely underinsured and as we all know we have too many such cases among our membership.

These are the highlights of the financial activities during the past year. More details and information are available in the treasurer's voluminous report. After reviewing this report I feel certain you will agree that our Financial Department is a complicated, highly intricate, and demanding operation that does not allow for errors. You will also agree, I'm sure, that our energetic and experienced treasurer and her staff deserve our approbation for performing their multiple tasks with the kind of expertise and accuracy that builds confidence and faith in our association.

SVOBODA

Our Association, and particularly the Svoboda staff, suffered a grievous loss with the sudden passing of Dr. Michael Sosnowsky last August. He will always be remembered by all those who knew him as an outstanding journalist, a dedicated champion of justice for all mankind, a devoted Ukrainian patriot. and a gentleman. Another irreplaceable loss is a former members of the Svoboda staff, Bohdan Krawciw, a renowned writer, scholar, and freedom fighter. Both of these gracious and talented men left their mark on Svoboda and our Association.

The Svoboda editorial staff, the administrative office, and part of the printing operations are still in the old building. The Ukrainian Weekly since the beginning of this year is made up and printed in entirety on our new equipment. The operation has not reached an efficient level, particularly the preparation of the material on the compu-writers, but we are making progress. Some Ukrainian material for Svoboda is prepared on one compu-witer that is equipped with Ukrainian type. Most of the Ukrainian material is still prepared on our linotype equipment in the old building. Our editor-in-chief recommended the we relocate the present linotype machines in the new building and continue to use them in addition to the compu-writers but after he checked the cost of moving and re-installing the linotypes he withdrew his recommendation.

We are continuing to check other makes of copy writers because constant changes and improvement are being developed which increase the effectiveness of these machines. We are renting the present compu-writers so that we can easily make a change if it becomes desirable.

The comparative statement of income and disbursements that are part of this report shows that the over-all income from our publishing operations was slightly higher due to an increase in individual subscriptions, advertising, almanac sales, and contributions to the press fund. Advertising receipts rose from $84,000 to $105,000 due to an increase in rates.

Income was lower from the sale of Svoboda on stands, from book sales, Veselka subscriptions, and from outside printing jobs. Crtain expenses were higher. Editorial salaries went up over $6000. Postage costs jumped by 16% to $48,000. Parts and repairs to our old equipment as well as miscellaneous costs were substantially higher. Printing payroll costs were less because we did fewer printing jubs. These costs were also lower because some of the printing jobs were done on a contract basis and such costs were charged to miscellaneous.

As in the past we continue to receive numerous complaints about he late delivery of Svoboda by local post offices. We called this to the attention of postal authorities time and again with little success. Some irritation has also been expressed over the repeated delay of the issuance of the almanac. Our editor-in-chief has been having problems and he will explain this situation to us. We will also have Mr. Dragan tell us why Mr. Ulas Samchuk's book about Soyuz which is paid for and long past due has not been published.

In line with our absolute and unwavering dedication to the welfare of our Ukrainian community our press fully supported and defended the interests of our people. This year the Bicentennial of the American Revolution and the 100th Anniversary of Ukrainian immigration to America received extensive coverage. Our Editor-in-Chief who was invited to participate in the original conferences in Washington filled our publications with ARBA releases, some of which were in great detail. Our Ukrainian activities and preparations were not covered as intensively because the information was not forwarded to the editors.

Another activity that was emphasized by our press was Ukrainian Independence Day. A special eight-page issue entitled "Ukrainian Independence Day" was published on April 14, 1975 in which special articles about the significance of this day to Ukrainians and all of mankind were included together with proclamations issued by Governors, Mayors, Legislatures, City Councils, and other public bodies commemorating January 22nd as "Ukrainian Independence Day" in their areas.

It is with regret that we must record that Soyuz member subscriptions have again declined as indicated in the following comparison:

Monthly Rate	1975	1974	Decrease
65c	9,892	10,055	— 163
50c	23	31	— 8
30c	799	895	— 96
	10,714	10,981	— 267
Ukrainian Weekly	702	570	132

S V O B O D A - Comparative Statement of Income and Disbursements

INCOME	1974	1975	Difference
Subsciption :UNA Members	258,200.00	253,200.00	- 5,000.00
Sale on Stands	4,926.12	4,089.35	- 836.77
Individual	55,372.19	57,189.65	+ 1,817.46
Books	10,372.05	9,419.36	- 952.69
Advertising	83,949.13	104,979.10	+ 21,029.97
Printing	61,355.81	49,726.15	- 11,629.66
Cards and Calendars	166.87	64.22	- 102.65
Change of address	100.82	112.75	+ 11.93
Refund Electrical Consumption	55.00	-	- 55.00
Refund Postage	238.05	1,370.17	+ 1,132.12
Refund Telephone	35.53	125,85	+ 90.32
Almanacs	9,586.75	14,757.27	+ 5,170.52
Press Fund	4,855.16	7,362.81	+ 2,507.65
Veselka Subscription	6,207.02	4,496.65	- 1,710.37
N/J. Sales Tax	239.18	78.82	- 160.36
Miscellaneous	466.45	856.58	+ 390.13
Total:	496,126.13	507,828.73	+ 11,702.60
Discount on Sales	- 1,242.65	- 2,158.49	- 915.84
GRAND TOTAL:	494,883.48	505,670.24	10,786.76
DISBURSEMENTS			
Payroll: Editorial	75,109.61	81,400.01	+ 6,290.40
Printing	147,037.72	140,399.96	- 6,637.76
Office	52,887.16	53,740.43	+ 853.27
Correspondents	4,500.00	4,500.00	-
Special Correspondents	6,460.00	6,830.00	+ 370.00
Veselka Correspondents	3,560.00	2,955.00	- 605.00
Postage	41,009.77	47,731.05	+ 6,721.28
Material	78,855.83	80,105.17	+ 1,249.34
Rent	11,000.00	13,000.00	+ 2,000.00
Telephone	3,327.18	3,014.30	- 312.88
Gas and Electric	4,787.57	4,753.55	- 34.02
Office Supplies	1,911.88	1,764.32	- 147.56
Office Expense	1,462.70	1,833.36	+ 370.66
Printing Dept. Expense	1,284.06	1,952.73	+ 668.67
Parts and Repairs	7,731.20	14,098.09	+ 6,366.89
Books	7,329.43	3,166.48	- 4,162.95
Taxes	21,242.43	20,611.60	- 630.83
Commission	685.35	596.50	- 88.85
Manuscript	2,970.00	610.00	- 2,360.00
Newspaper	1,172.81	916.65	- 256.16
Pension	1,116.00	1,116.00	-
Cards and Calendars	97.00	-	- 97.00
N.J. Sales Tax	235.38	78.82	- 156.56
Miscellaneous	15,607.67	22,265.83	+ 6,658.16
Total:	491,380.75	507,439.85	+ 16,059.10
Discount on Purchases	- 178.34	- 270.65	- 92.31
GRAND TOTAL :	491,202.41	507,169.20	+ 15,966.79
Cash in Bank 1/1	1,691.52	5,372.59	+ 3,681.07
Income	494,883.48	505,670.24	+ 10,786.76
	496,575.00	511,042.83	+ 14,467.83
Disbursements	-491,202.41	-507,169.20	- 15,966.79
Bank Balance	$ 5,372.59	3,873.63	- 1,498.96

(Продовження буде)

КРОК ВПЕРЕД

„Хто прагне, нехай прийде до мене і п'є". Івана 7:37.

Було жидівське свято Кучок. Вісім днів вірні днювали й ночували в збудованих зі зелені наметах. Вісім днів ходили в храм, щоби відсвіжити пам'ять сороклітньої мандрівки в пустині. Останній, восьмий день був найбільш урочистий. Він звеличував пам'ять чудесного добування води в пустині. Священик брав в руки золотий дзбан, вірні держали в руках пальмове віття і святочна процесія ішла до так званої Силоамської Сажавки, співаючи безупинно: „І будете з радістю черпати воду, з джерел спасіння" (Ісая 12:3). Священик набирав води в дзбан і похід повертав через Водяні Ворота назад до святині. Довга колона розспіваних про джерела спасіння, вигуки радості, шум пальмових гілок. Ще більше святочно було в храмі. Священик виливав воду на жертівник, співці на крилосах перекликувалися словами Псальмів від 133 до 118 включно. Коли стінами храму потряс гомін слів: „Господи, спаси"! (Пс. 118:25), тоді всі вірні потрясали гілками, яких шум заглушував слова пісні.

Цей довгий опис святкувань зовсім нам не потрібний, коли б не одна деталь: ані священикові, ані народові не вадило, що мало хто розумів, де шукати тих доріг спасіння й від чого Господь мав спасати. От тільки задержалася вікова традиція, яка перестала бути дороговказом спасіння, дарма, що кожен жидовин віддав би за неї життя. Осталася згадка про часи, коли в огні родилася їхня нація, коли Бог клав їм під ноги супостатів. Але празник був прегарний. Це був наче Йордан в жидівському стилі: вода, зелень, пісні і радість.

Однак одного року, коли вони зближалися до храму останнього дня свята, вони почули могутній голос зі святині: „Хто прагне, нехай прийде до мене і п'є"! Вони знали, хто то заговорив: Це отой „навіжений" (Івана 8:52) з Назарету, Той, що не миє рук перед їдою і ламає вікову традицію (Мат. 15:2), Той, Який хулив традиціям, кажучи, „Ви чого порушуєте заповідь Божу вашим переданням... Марно вони покланяються мені, навчаючи наук та заповідей людських" (Мат. 15:3. 9.).

Правда, в той час жорстокого римського ярма збереження традиції було їм дуже потрібне, так само, як нам сьогодні, але слова Христові наче їм говорили: „Бережіть традицію, але також зробіть крок вперед! Не тупцюйте на місці, співаючи тужливих пісень про перехід через води Червоного Моря чи Йордану. Я маю для вас ліпшу воду, прийдіть до мене і пийте, пийте, пийте!"

Сміливий виступ Ісуса не приніс бажаного успіху. Майже це того самого дня „схопили каміння вони, щоб кинути на Нього" (Ів. 8:59).

Та народ, який сучасна верхівка називала словом „проклятий, що закону не знає" (Івана 7:49), таки горнувся до Ісуса, бо „навчав Він їх, як Той, Хто має владу" (Мат. 7:29). Слава Богові за спрагнені душі!

В ім'я того Ісуса ми благаємо: Зробіть крок наперед, прийдіть до Нього і пийте, пийте, пийте! Ніколи не пожалієте.

З любов'ю до Вас —

INFORMATION SERVICE OF UKRAINIAN ADVENTISTS
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

СВЯТИЙ ОТЧЕ МИКОЛАЮ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

санчат мали одне спільне: радість життя. Чи скромніше воно було, чи багатше те життя, у ньому знаходили радість. Від усіх, що бодай раз зазнали радости, дякую Тобі нині.

Дякую Тобі за красу грудневих ночей, коли вижидала Твоєї гостини. Тепер уже знаю, як приємно чекати на щось миле, що напевно сповниться, і як сумно не очікувати вже ніякої гарної несподіванки. Тільки дорослі люди, що багато пережили, знають, що таке дні у непевності з постійними думками: „щоб бодай було так, як є, а не гірше"... У дитинстві думалося тільки про добро, не знаючи, що за ним ходять і зло і біль. Хорони нас, що вже виросли з дитинства, від усякого зла, Предобрий Отче.

У дитинстві розказували про чуда, які Ти творив, допомагаючи людям. Знаю вже тепер, що мало хто з нас достойний великого чуда, про яке просить, — і водночас щоденно бачу, як Милосердна Господня Рука кермує кожним кроком людини. І часто думаю тепер, що Ти, Отче Миколаю, не сходиш на землю тільки раз у рік, але є тут невидимо завжди. Ти є близько тих, що вірять у Господню Милість і Твою доброту. За маленькі чуда, які ми, люди, називаємо „щасливим припадком", або навіть вважаємо їх чимось нам належним, дякую Тобі, Добрий Отче.

Я б і так не забула про Тебе, особливо у Твій Празник, та мені чомусь здається, що Ти сам забажав, щоб написала до Тебе. Було це ось як: вчора я складала книжки. З однієї книжки висунулася коверта, заадресована знаним до болю письмом: „Моїй любій доні від Святого Отця Миколая." У коверті був листок паперу з датою 19 грудня минулого року. Крізь сльози відчитала: „А грошенята на чобітки, щоб не мерзла в ноги"...

Чобіток я минулого року не купила, бо ті, що мала, ще були добрі. Цього року куплю, але не за ті гроші, які знайшла у коверті, о ні! Коли б я їх видала, я б не мала наглядного доказу, що до останнього року жила жива традиція з часів дитинства... коли Маминими руками Ти все мені щось дарував. Бо це, що я знайшла у коверті, не звичайні гроші — це частка мого колишнього щастя з далекого дитинства.

Я маю до Тебе тільки одне прохання, Святий Отче Миколаю: у ніч, коли діти очікують від Тебе дарунків, подаруй мені добрий сон. Щоб приснилася мені Твоя світла постать, візія моєї Рідної Землі і моя Мати. Щоб приснився мені коротенький момент з мого дитинства. Йому на ім'я — радість.

А в неділю вранці, у Твоє Свято, я заспіваю Тобі тихенько, як колись: „О, хто, хто Миколая любить"...

КАРТЕР НАЙМЕНУВАВ...

(Продовження зі стор. 1-ої)

Департаментів оборони і скарбу та Центральної Розвідчої Агенції й інших була скерована до тієї самої мети. Відносно його дорадчих функцій, Бжезінські заявив, що даватиме поради щодо формолювання політики тоді, коли до нього звернуться за порадою. Відповідаючи на питання кореспондентів, Бжезінські сказав, що треба ввести деякі зміни в теперішню політику детанту з СССР, бо ця політика повинна бути „обопільна", а не, як це було досі, приносити користи переважно одній стороні — СССР та, що обидві сторони зобов'язані однаково додержуватися цієї політики. Він рівнож заявив, що між ЗСА та СССР мусять існувати зв'язки, які доводитимуть до „поступенного погодження" та, що співпраця між ворожими таборами конечна, бо в іншому випадку може дійти до світової катастрофи. Під час пресконференції д-р Бжезінські кількакратно підкреслював, що його функція буде тільки „допомагати" двом особам, які відповідатимуть за закордонну політику: президентові Картерові та державному секретареві Саурусові Венсові.

Новонайменований голова Ради Економічних Дорадників, д-р Чарлс Шульц, здобув докторат з економіки в Університеті Мериленду, викладав в кількох університетах, займає пост старшого науковця в Інституті Брукінгса і є автором багатьох праць, в яких видвигнув ряд оригінальних економічних теорій. Займав важливі урядові пости, а за президентури Джонсона був директором Бюджетового Бюра.

Конгресмен Ендрю Янг, якого Картер найменував на пост амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй, це протестантський пастор, який був дуже активний в русі за рівноправність для негритянського населення ЗСА і близько співпрацював з д-ром Мартином Лютером Кінгом. Ендрю Янг був обраний до Палати Репрезентантів в 1972-му році, де виявив велике знання в ділянці закордонних справ. Він вважає, що ЗСА повинні нав'язати кращі зв'язки з країнами „третього світу", зокрема з африканськими державами.

„Де згода в сімействі"...

(ПОТРІЙНИЙ ЮВІЛЕЙ У ЦЕРКВІ СВ. ТРОЙЦІ, ІРВІНГТОН, Н. Дж.)

Під час молитви за головним столом стоять (зліва): Анатоль [illegible], Марія Домарацька, о. д-р Юрій Шумовський, інж. Дмитро Олійник, Наталія Мельник, Йосип Мельник, Євгенія Вовк, Михайло Вовк і Борис Процюк.

([illegible])

Парафіяльна родина української православної церкви Св. Тройці в Ірвінгтоні, Н. Дж., святкувала в неділю, 21-го листопада ц. р., потрійний ювілей — 30-ліття шлюбу старости Парафіяльної ради Йосифа Мельника і його дружини Наталії; 25-ліття подружжя секретаря Ради Анатолія та Марії Домарацьких і скарбника Ради Михайла та Євгенії Вовк.

Після Служби Божої, яку відправив о. митрат д-р Юрій Шумовський в сослуженні о. протодиякона Володимира Поліщука, відслужено молебень в намірені Ювілятів.

Гарно прикрашену церковну залю, де відбувся бенкет для відзначення, — як висловився присутній на прийнятті Іван Керницький, — „дорогих срібляків, які почали від шпаперу, а кінчають медікером", — заповнили парафіяни церкви Св. Тройці, члени родин, приятелі та співпрацівники Ювілятів.

На порозі залі Ювілятів привітала хлібом-сіллю одна з найстарших матерів парафії п-і Каздоба (мати п-і Вовк), заступаючи неприсутніх матерів.

Голова Парафіяльної ради Борис Процюк привітав „зірок" свята та численних гостей. Отець митрат Ю. Шумовський попросив присутніх разом з ним проказати „Отче наш..." Далі програму бенкету вдало вів тостмастер інж. Дмитро Олійник, диригент церковного хору, створивши невимушений настрій.

Інж. Д. Олійник попросив присутніх почати трапезу тостом за здоров'я Ювілятів та многоліттєвієм. Свої доброзичливі почування до Ювілятів присутні виявили п'ятикратним лунким „Многая Літа".

Ще декілька привітів кожній парі Ювілятів, зокрема п-ву Домарацьких, Марії і Анатолію, який 24 роки тому вибрав „Свободу" (в якій працює керівником друкарні), від членів Екзекутиви УНСоюзу, з яких був присутнім на залі головний секретар Володимир Сохан з дружиною Нілею, — і привітання від „Свобода"-любного колективу видавництва „Свободи" та дарунок — картину роботи мистця Ірени Феденишин передала п-і Т. Кардашинець. Отаман Богдан Дацьківський вітав п-ва Мельників, Вовків і Домарацьких, зокрема звернувся з теплими побажаннями до А. Домарацького, свого побратима по зброї під час визвольних змагань на Волині, бажаючи йому „виграти змагання на внутрішньому фронті".

Після відчитання численних письмових привітів Борис Процюк передав кожній з трьох пар Ювілятів дарунок від Парафії — кераміку-лямпу.

У мистецькій програмі виступило тріо бандуристів в складі Володимира Васькова, Петра Шкварка та Михайла Гнатишина, які проспівали чотири пісні, а на настійливе домагання публіки ще й надлаток — „Ой, чорна я, си чорна", на що не забарився відгукнутися Керницький-Ікер, дякуючи бандуристам, що, мовляв, і його „чорнявого Іванка", не забули спом'янути на цьому святі.

„Твориться нова традиція потрійности: в церкві Св. Тройці святкуємо потрійний ювілей", — зачав свій виступ Ікер, прочитавши трійку гуморесок, з якої першою була — „Привітання Ювілятам". Ще ненадруковану нову гумореску „Модерна коляда" вдячні і розвеселені гості так гучно оплескували, що дістали ще й надлаток — гумореску на актуальну тему модерного подружнього життя. Закінчив свій виступ Іван Керницький побажанням Ювілятам багатьох радісних літ і, словами свого приятеля св. п. Микола Понеділка, — „повних жмень щастя".

Привіти закінчилися короткою промовою пароха церкви Св. Тройці о. митрата д-ра Ю. Шумовського, який сказав, що успіхи, досягнення, радість — можуть бути тільки там, „де згода в сімействі".

[illegible] життя, чи [illegible] суспільному [illegible] Тому, — [illegible] всіми муси[illegible] благосло[illegible] „Жит[illegible] Такі родин[illegible] відбуватися [illegible] організаціях, [illegible] зближен[illegible] в одну україн[illegible] Вони допо[illegible] зберегтися до [illegible] Україні".

[illegible] традиційно[illegible] Домарацький, [illegible] Вовк від себе та [illegible] половин" дяку[illegible] Ю. Шумовському і [illegible] о. В. Поліщуку, [illegible] хорові та [illegible] Святочно[illegible] який очолював Борис Процюк, та Сестрицт[illegible] Віра [illegible] Дякували, не прихо[illegible] свого глибокого зворушення.

Тамара Кардашинець

$15,000 зібрано на УНФонд...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

але завдяки активністи голови Відділу І. Здирки майже всі громадяни є платниками Національного Датку). В дальшому надіслали свої збірки такі Відділи: Вашінгтон, Д.К. (голова — інж. Ю. Нестерчук, референт збірки інж. Б. Демчишин) — $600.00; Омага, Небраска (голова Відділу — О. Продивус, референт збірки М. Депа) — $510.00; Ню Бронсвік, Н.Дж. (голова — інж. М. Яцусь, референт збірки М. Мостовий) — $315.00; Вильмінгтон, Дел. (голова — д-р О. Слюзар, референт збірки І. Книгиницький) — $290.00; Маямі, Флоріда (голова — В. Хомяк, референт збірки А. Угляр) — $250.00; Аллентавн, Па. (голова — д-р А. Кіпа, референт збірки І. Федорак) — $225.00; Кемден, Н.Дж. (голова — інж. М. Ромах) — $125.00; Бостон, Масс. (голова — інж. К. Гусак, референт збірки С. Кайко) — $115.00. Рівночасно із пересланими збірками Відділів УККА, надходять також і більші індивідуальні пожертви. І так, в грудні переслали: Віра Стеткевич — Стенгль, Флоріда, переслала в пам'ять свого батька, визначного громадського діяча И. Стеткевича, $1,000.00. По $100.00 надіслали: Ліга Українських Щадниць, Чікаґо; Богдан Хонюк, Ню Йорк, Михайло Мороз, Роквилл, Конн. Ірина і Валерій Кость, Вірджінія, д-р Ярослав Очеретько, Ню Йорк і Т. Копка, Флоріда.

У виказі Відділів бракує ще декілька великих Відділів, які досі ще не надіслали зібраних збірок Національного Датку. Сподіваємось, що вони це зроблять протягом найближчих днів грудня і доповнять листу Тисячників, яка має цифру 16, до цифри 25, як це було в попередніх роках.

ПОДЯКА

Цією дорогою дозволимо собі зложити щиру подяку всім Тим, які звеличали 25-літній Ювілей нашого подружнього життя, своєю присутністю на Бенкеті, як рівнож обдарували нас дарунками. Щиро дякуємо!

Марія і Анатоль ДОМАРАЦЬКІ

17-го грудня 1976 р.

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого та Незабутнього
ЧОЛОВІКА і БАТЬКА
бл. п. [illegible]
ЯРОСЛАВА [illegible]
буде відправлена
Заупокійна Служба Божа
і Панахида
в понеділок, 20 грудня 1976 р.
о год. 8-ій рано
в церкві св. Ів. Хрестителя
в НЮАРКУ, Н. Дж.
Про молитви за спокій Душі Покійного просять —
дружина — РОМАНА
син — РОМАН ЯРОСЛАВ

З Волі Всевишнього [illegible]
27-го жовтня 1976-го [illegible] життя,
наш [illegible]
МУЖ, БАТЬКО, [illegible]
бл. п.
ВОЛОДИМИР [illegible]
уроджений [illegible]
кол. учасник 1-ої Української [illegible] „Галичина"
і учасник боїв [illegible]
ПОХОРОН відбувся [illegible] 1976 р., о год. 9-ій ранку, з каплиці Музика і [illegible] Отця Николая, а відтак на цвинтар [illegible].

Горем прибиті:
дружина — ОРИСЯ
дочка — УЛЯНА [illegible] з мужем АНДРІЄМ
та дітьми [illegible], ХРИСТЕЮ і ВІРОЮ
син — АЛЕКСАНДЕР
Сестри в Україні
шваґрова — ОКСАНА [illegible] з синами:
АНДРІЄМ з дружиною [illegible]
РОМАНОМ
шваґер — ЯРОСЛАВ [illegible]
тета — СТЕФА [illegible] з дочкою
РОКСОЛЯНОЮ і [illegible]

Подяка

З Волі Всевишнього відійшов від нас назавжди,
в середу, 27-го жовтня 1976 р. на удар серця,
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

бл. п. Володимир [illegible]

Прибиті тяжким горем складаємо найсердечнішу подяку всім тим, що співчували з нами у цей день. Дякуємо Всеч. о. Мирославові Олешкові за відслуження похоронних обрядів. Щиру подяку складаємо д-рові Фаріонові за дбайливу лікарську опіку. Дякуємо Голові Братства Дивізійників п. Богданові Кашубі за прощальні слова над домовиною, як рівнож всім друзям по зброї за численне прощання свого друга. Щира подяка катедральному хорові „Славута" за відспівання панахиди. Приятелям і Знайомим щиро дякуємо за зложення цвітів, за грошеві пожертви на Служби Божі, рівнож тим усім, які листовно надіслали свої співчуття і пожертви.

Дякуємо усім, що в день похорону прийшли, щоб віддати останню прислугу Покійному і теплими словами розради готовили нас на нову дорогу. Щире спасибі Дивізійникам, що несли домовину і п. Р. Прихановi за прощальне слово на цвинтарі. Дякуємо Похоронному Заведенню Музика і Син за [illegible] похорону. Нехай усім Вам Всевишній [illegible]!

Дружина — ОРИСЯ
дочка — УЛЯНА з мужем АНДРІЄМ і дітьми:
ДІЯНОЮ, ХРИСТИНОЮ і ВІРОЮ
Син — АЛЕКСАНДЕР

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

СВЯТ-МИКОЛАЇВСЬКЕ СВЯТО В ПАРАФІЇ СВ. ВОЛОДИМИРА

Ню Йорк. — Парафіяльне Сестрицтво української православної катедри св. Володимира інформує, що тут в неділю, 19-го грудня о год. 1-й по полудні, після Служби Божої, відбудеться в церковній залі Свят-Миколаївське свято з мистецькою програмою та виступом балетної школи пані Ніни Сулими і роздачею ш дарунків для дітей. Адреса катедри: 160 захід 82-га вулиця.

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ ЗАГОСТИТЬ ДО СУМІВЦІВ

Ню Йорк. — Школа Українознавства при Осередку СУМА ім. ген. хор. Т. Чупринки влаштовує тут в суботу, 18-го грудня ц.р. о год. 2-й по полудні в залі Дому ОУВФ при 136 2-га евеню Свято - Миколаїську імпрезу для дітей і молоді. В програмі: сценка „Святий Миколай", деклямації, співи у виконанні учнів школи. Після офіційної частини до молодших і старших сумівців загостить св. Миколай і обдарує усіх „по заслузі" дарунками. „Небесна канцелярія" буде відкрита в п'ятницю, 17 грудня, від год. 6-10 вечором і в суботу, 18-го грудня, від 9-ї ранку до 1-ї по полудні.

УЧЕНЬ УМІ В РАДІОПРОГРАМІ

Ню Йорк. — Роберт Дурзо, визначний учень Українського Музичного Інституту, кляси пані Дарії Каранович, виступить в суботу, 18-го грудня ц.р. о год. 11-й рано в радіопрограмі WNYC (93,9) FM, в загальній авдиції „Молоді". Дссі виступали у цій програмі Мотря Ходновська і Тая Саламаха.

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ У ПЛАСТУНІВ

Ню Йорк. — В суботу, 18-го грудня ц. р. до Пластової Домівки (140 2-га евеню) загостить св. Миколай і обдарує усіх чемних дітей дарунками. У програмі свята, яке розпочнеться о год. 1:30 по полудні, с сценки, пісні, вірші тощо. „Небесна канцелярія" приниматиме дарунки в суботу, 18-го грудня від год. 9-ої рано до 12:30 по полудні у Пластовому Домі.

ТОВАРИСЬКИЙ ВЕЧІР ПРИ ЯЛИНЦІ

Ню Йорк. — Товариство Українських Інженерів Америки — Метрополітальний Відділ влаштовує, при співучасті Головної Управи ТУІА, в суботу, 18-го грудня ц.р. в Українському Інституті Америки — 2 Схід 79-та вулиця, Товариський вечір при ялинці. В програмі: 6-та вечором „Репортаж з офіційної поїздки до Китаю" інж. Нестор Ходновський; год. 8-ма — мистецька програма при ялинці і опісля товариська зустріч.

ЗБОРИ КОУАО ЦІЄЇ СУБОТИ

Ню Йорк. — Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Метрополітальний Відділ УККА пригадує усім членським організаціям, що цієї суботи, 18-го грудня о год. 3-й по полудні в Українському Народному Домі відбудуться річні Загальні Збори з вибором „війта" Ню Йорку і цілої управи.

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ У „СВОБОДІ"

Адміністрація „СВОБОДИ" повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного Різдвяного числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	$ 4.00
1 цаль через 2 шпальти	6.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдальших закутинах світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ

за старим стилем до 30-го ГРУДНЯ 1976 року

При замовленні, ПРОШУ ЗАЗНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скоріше надійшли свої замовлення.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"Svoboda"
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН ВАСИЛИНА, член УНСоюзу Відд. ч. 305 в Делано, помер 1-го листопада 1976 р. на 59-му році життя. Покійний народився в Пенсильванії. Став членом УНСоюзу в 1948 році. Полишив в смутку сестру Марію. Похорон відбувся на цвинтарі Магнолія Парк в Гюстон, Георгія.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ПАВЛО БІЛИНСЬКИЙ, член УНС Відд. ч. 375 Т-ва Д. Вітовського в Філядельфії, Па., помер 6 жовтня 1976 р. на 68-му році життя. Покійний народився в Білина пов Самбір, Україна. Став членом УНСоюзу в 1950 році. Полишив в смутку дочку Віру. Похорон відбувся 11 жовтня на цвинтарі св. Марії в Абінгтон, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Петро Тарнавський, секр. Від

ВОЛОДИМИР ЛУЩАК, член УНС Відд. ч. 19 Т-ва ім. Дм. Галичина в Ню Йорку, помер 24-го вересня 1976 р. на 63-му році життя. Покійний народився в Підгайцях, Україна. Став членом УНСоюзу в 1964 році. Полишив в смутку дружину Ірену. Похорон відбувся 28-го вересня на цвинтарі Моунт Гопе в Йонкерс, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ПАРАНЯ ЧЕЧЕЛЬ, членка УНС Відд. ч. 37 Т-ва Сестрицтво Любов в Елізабет Н. Дж., померла 12 жовтня 1976 року на 85-му році життя. Покійна народилася в Голгочі, пов. Підгайці, Зах. Україна. Стала членкою УНСоюзу в 1923 році. Полишила дальшу родину та членів Відділу 37 Сестрицтва Любов. Похорон відбувся 15 жовтня на цвинтарі Евергрін, Гіллсайд, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Афия Гнатюк, секр. Від.

МАРІЯ КОРІЙ, членка УНС Відд. ч. 113 Т-ва св. Івана в Деррі, Па., померла 30-го жовтня 1976 р. на 80-му році життя. Покійна народилася в Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1924 році. Полишила в смутку сина Івана, дочок Катерину, Анну Розе Марію, Гелені Делоріс. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії в Латробе, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ДМИТРО ВИСОЦЬКИЙ, член УНС Відд. ч. 325 Т-ва Запорожська Січ в Бруклин, Н. Й., помер 18 жовтня 1976 р. на 85-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНС в 1940 р. Полишив в смутку дочок Гелену і Марію. Похорон відбувся 21 жовтня на цвинтарі св. Івана в Міддл Віледж, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

РОМАН ПАВЛОВИЧ, член УНС Відд. ч. 437 Т-ва Самопоміч в Рочестері, Н. Й., помер 27 жовтня 1976 р. на 42-му році життя. Покійний народився в Залізці, Тернопіль Україна. Став членом УНСоюзу в 1974 році. Палишив в смутку дружину Стефанію, синів Зенона і Тараса, маму Михайлину з чоловіком Дмитром, сестру Любу з чоловіком Любомиром і дітьми, брата Ярему з дружиною Лесею і дітьми, та Ореста з дружиною Стефанією і дітьми, та ближчу і дальшу родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 30 жовтня на цвинтарі Голі Сепулчре в Рочестері, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ВАСИЛЬ СЕНЬКО, член УНС Відд. ч. 484 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Ютика, Н. Й., помер 31-го жовтня 1976 р. на 57-му році життя. Покійний народився в селі Тернова, пов. Турка, Україна. Став членом УНСоюзу в 1952/1965 році. Полишив в смутку Брата Івана, братову Федору і племінників Михайла, Марію, Ірину і Лідію в Ютиці. Рівнож батька Миколу і братів: Михайла, Йосифа, Петра і Григорія та сестру Марію в Україні, й дальшу та ближчу родину. Похорон відбувся 3-го листопада на цвинтарі св. Володимира укр. кат. церкви в Ютиці, в Вайсборо, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Запаранюк, секр. Від.

РОЗАЛІЯ ПЕТЕРС, членка УНС Відд. ч. 63 в Форд Сіті, померла 29 жовтня 1976 р. Покійна народилася 23 травня 1914 р. в Кітт, Па. Полишила в смутку сина Івана. Похорон відбувся 1-го листопада на цвинтарі в Кітеґінг, Па.
Вічна Їй Пам'ять.
Секретар Відділу

КЛЕМЕНС ДУМАНСЬКИЙ, член УНС Відд. ч. 488 Т-ва ім. Т. Чупринки в Фінікс, помер 16 жовтня 1976 р. на 64-му році життя. Став членом УНСоюзу в 1937 році. Полишив в смутку дружину Софію, дочку Ріту, сина Івана, сестру, брата і п'ять внуків. Похорон відбувся на цвинтарі в Фінікс.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ІВАН ЗАБЛОЦЬКИЙ, член УНС Відд. ч. 94 Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича в Гемтремк, помер 11 жовтня 1976 р., на 87-му році життя. Покійний народився в селі Голове, пов. Жовква. Став членом УНСоюзу в 1934 році. Полишив в смутку дочку Анну та ближчу рідню: Анна і Микола Крук, Катерина Мегола, Марія Васько. Похорон відбувся 14 жовтня на цвинтарі Мт. Олівет, в Детройті.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

АЛЕКСАНДЕР СМОЛЯК, член УНС Відд. ч. 397 Т-ва ім. св. Ольги в Філядельфії, Па., помер 25 вересня 1976 р. на 61-му році життя. Покійний народився в Настасові біля Тернополя, Зах. Україна. Став членом УНСоюзу в 1950 році Полишив в смутку дружину Олександру та родину в Україні. Похорон відбувся 2-го жовтня на цвинтарі св. Марії в Факс-Чейс, ПА.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

ІРЕНА КОВАЛЬ, членка УНСоюзу Відд. ч. 448 Т-ва Самопоміч в Ля Салль, померла 14 серпня 1976 р. на 48-му році життя. Покійна народилася в Золочів. Стала членкою УНСоюзу в 1964 році. Полишила в смутку синів Мирослава і Василя, маму Ядвигу, сестру Броню і брата Геральда. Похорон відбувся 18 серпня на цвинтарі Коте дес Нігес, в Монтреал, Квебек.
Ольга Плешкевич, секр. Від.

ВАСИЛЬ КУШИК, член УНС Відд. ч. 94 Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича в Гемтремк, помер 19 жовтня 1976 р. на 63-му році життя. Покійний народився в Судова Вишня, Україна. Став членом УНСоюзу в 1951 році. Полишив в смутку дочку Марію Анну. Похорон відбувся 23 жовтня на цвинтарі Мт. Олівет, в Детройті.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ЮРІЙ ЗАЙКО, член УНСоюзу Відд. ч. 448 Т-ва Самопоміч в Лясалль, помер 10-го вересня 1976 р. на 82-му році життя. Покійний народився в Польщі. Став членом УНСоюзу в 1949 році. Полишив в смутку дочку
Похорон відбувся 14 вересня на цвинтарі .
Вічна Йому Пам'ять!
Ольга Плешкевич, секр. Від.

о. ІВАН МАЛАЩУК, член УНС Відд. ч. 147 Т-ва св. Михаїла в Аллентавн, Па., помер 10 серпня 1976 р. на 72-му році життя. Покійний народився в Жежава, Зах. Україна. Став членом УНСоюзу в 1966 році. Полишив в смутку сестру і братову. Похорон відбувся на катол. цвинтарі св. Івана в Нортгемтон, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Іван Гуцалюк, секр. Від.

ТРОФИМ МАРЦИНЮК, член УНС Відд. ч. 301 ім. Дмитра Вітовського в Чікаго, помер 15 жовтня 1976 р. на 60-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНСоюзу в 1965 році. Полишив в смутку синів Володимира і Юрія та внука Василька й ближчу та дальшу родину тут в Америці і на Україні. Похорон відбувся 18 жовтня на цвинтарі Елмвуд, в Рівер Гров, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

АННА ВОЛОТА, членка УНСоюзу Відд. ч. 31 в Ст. Клеір, Па., помер 25 жовтня 1976 р. на 79-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНСоюзу в 1919 році. Полишив в смутку дочок Анну, Ольгу, Марію і Барбару, сина Івана, 8 внуків і одного правнука. Похорон відбувся 29 жовтня на катол. цвинтарі в Ст. Клеір, Па.
Секретар Відділу

СТЕФАН СТРІЛЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. ч. 379 Т-ва св. Юрія в Чікаго, помер 2-го вересня 1976 р. на 78-му році життя. Покійний народився в Кадохів, Україна. Став членом УНСоюзу в 1950 році. Полишив в смутку невістку Ярославу і внуків Володимира, Ліду і Христю. Похорон відбувся 8 вересня на цвинтарі св. Миколая в Леґден Товншіп, Чікаго Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Семків, секр. Від.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

З уваги на закінчення біжучого року, Адміністрація просить всі Товариства чи поодинокі особи, що довгують за оголошення, вирівняти їх конечно найдалі

до 25-го грудня 1976 року

NEW YORK — 1654 2nd Avenue (85-86 Sts.)	TR 9-3047
RIDGEWOOD — 56-54 Myrtle Avenue	VA 1-7068
ASTORIA — 28-28 Steinway Street	AS 4-3210
FRANKLIN SQUARE, L.I. — 981 Hempstead Tpk.	437-7677
FLUSHING — 41-06 Main Street	HI 5-2552
JACKSON HEIGHTS — 82-10 37th Avenue	DE 5-1154
FLORAL PARK, L.I. — 259 — 17 Hillside Avenue	343-6116
EAST NORTHPORT, L.I. — 250-A Lark Field Rd.	(516) 757-0801
WHITE PLAINS, N.Y. — The Cheese Pitt, 200 Hamilton Avenue	(914) 949-0226
NANUET, N.Y. — Nanuet Mall Shopping Cent., Route 59	(914) 623-4265
SADDLEBROOK, N.J. — Saddlebrook Mall	(201) 843-0029
BRISTOL, Conn. — Bristol Gourmet Shop, Route 202, Junct. 229	(203) 589-0300
DANBURY, Conn. — Danbury Gourmet, 296 Main Street	(203) 744-6857
NORWOOD, Mass. — Meat and Wursthaus, 101 Central Street	(617) 769-2895
WAYNE, N.J. — 1234 Willowbrook Mall	(201) 785-0342

РОЗШУК

ПОШУКУЄМО п. ЮРІЯ ПОЧЕНЮКА і просимо Його відповісти на слідуючу адресу:
Mrs. V. Revutsky
4512 W. 40th Avenue
Vancouver, B.C., Canada
V6N 3C1

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 2-го СІЧНЯ 1977 р.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва Запор. Січ 245-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в залі УНДому, 479 Jeremiah Avenue. На порядку: звіт Управи і вибір нової на 1977 р. Після зборів — перекуска. Проситься членів прибути. М. Голінко, гол., М. Мартиненко, секр.